

P.Z. br. 301

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-03/18-01/30

URBROJ: 65-18-07

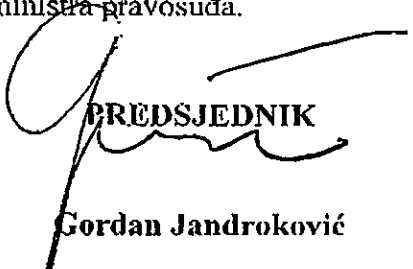
Zagreb, 14. lipnja 2018.

**ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA**

**PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA**

Na temelju članaka 178. i 192. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem ***Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Državnom sudbenom vijeću***, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijela Vlada Republike Hrvatske, aktom od 14. lipnja 2018. godine.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila Dražena Bošnjakovića, ministra pravosuđa, dr. sc. Kristiana Turkalja, mr. sc. Josipa Salapića i Juru Martinovića, državne tajnike u Ministarstvu pravosuđa, te Sandu Kulić, pomoćnicu ministra pravosuđa.

PREDSJEDNIK

Gordan Jandroković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

Klasa: 022-03/17-01/155

Urbroj: 50301-25/06-18-7

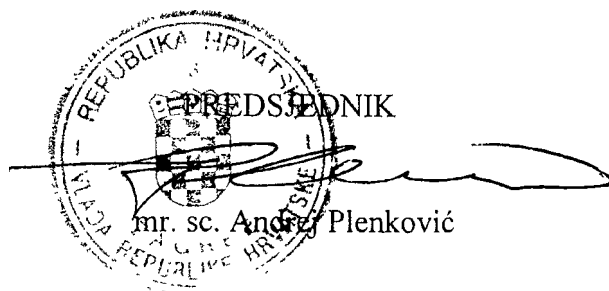
Zagreb, 14. lipnja 2018.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

Predmet: Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Državnom sudbenom vijeću

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/10 – pročišćeni tekst i 5/14 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članka 172. u vezi s člankom 190. Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, br. 81/13, 113/16, 69/17 i 29/18), Vlada Republike Hrvatske podnosi Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Državnom sudbenom vijeću.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila Dražena Bošnjakovića, ministra pravosuđa, dr. sc. Kristiana Turkalja, mr. sc. Josipa Salapića i Juru Martinovića, državne tajnike u Ministarstvu pravosuđa, te Sandu Kulić, pomoćnicu ministra pravosuđa.

PREDSEDNIK
mr. sc. Andrej Plenković

**KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA
ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU**

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU

Članak 1.

U Zakonu o Državnom sudbenom vijeću (Narodne novine, br. 116/10, 57/11, 130/11, 13/13, 28/13 i 82/15) članak 4. stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Članove Vijeća iz reda sudaca čine:

- dva suca Vrhovnog suda Republike Hrvatske
- jedan sudac visokih sudova
- tri suca županijskog suda
- jedan sudac prvostupanijskih sudova.“

Članak 2.

U članku 4.a riječi: „50%“ zamjenjuju se riječima: „20%“.

Članak 3.

U članku 7. stavci 1. i 2. mijenjaju se i glase:

„(1) Povjerenstvo ima pet članova, od kojih se dva imenuju iz reda sudaca Vrhovnog suda Republike Hrvatske, a tri iz reda sudaca visokih sudova.

(2) Povjerenstvo imenuje Opća sjednica Vrhovnog suda Republike Hrvatske, koju čine svi suci Vrhovnog suda Republike Hrvatske, uz sudjelovanje po dva predstavnika svakog visokog suda te po jednog predstavnika svakoga županijskog suda (u daljnjem tekstu: Proširena opća sjednica).“

U stavku 3. riječi: „Proširena opća sjednica“ zamjenjuju se riječju: „Povjerenstvo“.

Članak 4.

U članku 8. dodaje se stavak 2. koji glasi:

„(2) Način rada kandidacijskih odbora i postupak kandidiranja propisat će se Poslovníkom o radu kandidacijskih odbora kojeg donosi Povjerenstvo.“

Članak 5.

U članku 9. stavci 1. i 2. mijenjaju se i glase:

„(1) Po jedan kandidacijski odbor imenuje se za Vrhovni sud Republike Hrvatske, za visoke sudove i za prvostupanjske sudove, a tri kandidacijska odbora za županijske sudove.

(2) Kandidacijski odbor Vrhovnog suda Republike Hrvatske nadležan je za Vrhovni sud Republike Hrvatske.“.

Iza stavka 2. dodaju se novi stavci 3., 4. i 5. koji glase:

„(3) Kandidacijski odbor visokih sudova nadležan je za Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, Visoki upravni sud Republike Hrvatske, Visoki kazneni sud Republike Hrvatske i Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske.

(4) Kandidacijski odbori županijskih sudova nadležni su za:

- Županijski sud u Sisku, Županijski sud u Velikoj Gorici i Županijski sud u Zagrebu
- Županijski sud u Dubrovniku, Županijski sud u Puli-Pola, Županijski sud u Rijeci, Županijski sud u Splitu, Županijski sud u Šibeniku i Županijski sud u Zadru
- Županijski sud u Bjelovaru, Županijski sud u Karlovcu, Županijski sud u Osijeku, Županijski sud u Slavonskom Brodu, Županijski sud u Varaždinu i Županijski sud u Vukovaru.

(5) Kandidacijski odbor prvostupanjskih sudova nadležan je za sve općinske, trgovačke i upravne sudove u Republici Hrvatskoj.“.

Dosadašnji stavci 3., 4., 5., 6. i 7. postaju stavci 6., 7., 8., 9. i 10.

Članak 6.

U članku 12. stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Kandidat za člana Vijeća ne može biti sudac kojemu je u posljednje četiri godine izrečena stegovna kazna.“.

Članak 7.

U članku 14. stavci 2. i 3. mijenjaju se i glase:

„(2) Prijedlozi kandidata za članove Vijeća iz reda sudaca županijskih sudova podnose se nadležnom kandidacijskom odboru za područje nadležnih županijskih sudova iz članka 9. stavka 3. ovoga Zakona. Kandidat za člana Vijeća iz reda sudaca županijskih sudova može biti sudac koji najmanje pet godina obnaša dužnost suca županijskog suda.

(3) Prijedlozi kandidata za članove Vijeća iz reda sudaca prvostupanijskih sudova podnose se kandidacijskom odboru prvostupanijskih sudova. Kandidat za člana Vijeća iz reda sudaca prvostupanijskih sudova može biti sudac koji najmanje pet godina obnaša sudačku dužnost.“.

Iza stavka 3. dodaje se novi stavak 4. koji glasi:

„(4) Prijedlozi kandidata za članove Vijeća iz reda sudaca Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, Visokog kaznenog suda Republike Hrvatske i Visokog prekršajnog suda Republike Hrvatske podnose se kandidacijskom odboru visokih sudova. Kandidat za člana Vijeća iz reda sudaca visokih sudova može biti sudac koji najmanje pet godina obnaša dužnost suca pojedinog visokog suda.“.

Dosadašnji stavak 4. postaje stavak 5.

Članak 8.

U članku 15. stavak 3. mijenja se i glasi:

„(3) Za kandidate iz reda sudaca prvostupanijskih sudova glasuju svi suci prvostupanijskih sudova, za kandidate iz reda sudaca županijskih sudova glasuju suci županijskih sudova iz nadležnog kandidacijskog odbora, za kandidate iz reda sudaca visokih sudova glasuju svi suci visokih sudova te za kandidate iz reda sudaca Vrhovnog suda Republike Hrvatske glasuju svi suci Vrhovnog suda Republike Hrvatske.“.

Članak 9.

U članku 16. stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Povjerenstvo utvrđuje listu kandidata za članove Vijeća iz reda sudaca Vrhovnog suda Republike Hrvatske, listu kandidata za članove Vijeća iz reda sudaca visokih sudova, tri liste kandidata za članove Vijeća iz reda sudaca županijskih sudova i listu kandidata za članove Vijeća iz reda sudaca prvostupanijskih sudova.“.

Stavci 4., 5. i 6. mijenjaju se i glase:

„(4) Liste kandidata za članove Vijeća iz reda sudaca županijskih sudova čini najviše 15 kandidata koji su ostvarili najveći broj glasova na području pojedinog kandidacijskog odbora.

(5) Listu kandidata za članove Vijeća iz reda sudaca prvostupanijskih sudova čini najviše 15 kandidata koji su ostvarili najveći broj glasova.

(6) Listu kandidata za članove Vijeća iz reda sudaca visokih sudova čini najviše 15 kandidata koji su ostvarili najveći broj glasova.“.

Članak 10.

U članku 17. stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Za kandidate iz reda sudaca prvostupanijskih sudova glasuju svi suci prvostupanijskih sudova, za kandidate iz reda sudaca županijskih sudova glasuju suci županijskih sudova iz nadležnog kandidacijskog odbora, za kandidate iz reda sudaca visokih sudova glasuju svi suci visokih sudova te za kandidate iz reda sudaca Vrhovnog suda Republike Hrvatske glasuju svi suci Vrhovnog suda Republike Hrvatske.“.

Članak 11.

U članku 28. stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Za članove Vijeća iz reda sudaca Vrhovnog suda Republike Hrvatske izabrana su dva kandidata s najvećim brojem glasova, a za članove vijeća iz redova sudaca visokih, županijskih i prvostupanijskih sudova oni kandidati koji su na svakoj listi dobili najveći broj glasova.“.

Članak 12.

U članku 42. stavku 1. iza podstavka 9. dodaje se novi podstavak 10. koji glasi:

„- davanje odobrenja za obavljanje druge službe ili posla uz obnašanje sudačke dužnosti“.

Dosadašnji podstavak 10. postaje podstavak 11.

U stavku 2. točka 3. mijenja se i glasi:

„3) u odnosu skrbnika, štíćenika, posvojitelja i posvojenika.“.

Iza stavka 4. dodaje se stavak 5. koji glasi:

„(5) Kandidat u postupku pred Vijećem može tražiti izuzeće njegovog člana ako smatra da postoje okolnosti koje izazivaju sumnju u njegovu nepristranost u navedenom postupku.“.

Članak 13.

U članku 44. ispred riječi: „Vijeće“ stavlja se oznaka stavka: „(1)“ i dodaju se stavci 2. i 3. koji glase:

„(2) Odluke i akti Vijeća objavljuju se na mrežnoj stranici Vijeća.

(3) Razgovori s kandidatima u postupcima imenovanja i premještanja sudaca mogu se snimati audiovizualnim uređajima te se snimke nakon donošenja odluka mogu objaviti na mrežnoj stranici Vijeća.“.

Članak 14.

U članku 45. stavak 3. mijenja se i glasi:

„(3) Unutarnje ustrojstvo i druga pitanja od značaja za organizaciju rada Vijeća propisuju se Pravilnikom o unutarnjem redu Vijeća, koji donosi predsjednik Vijeća uz prethodnu suglasnost Ministarstva pravosuđa.“.

Članak 15.

U članku 46. stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Tajnik Vijeća ima položaj načelnika sektora u ministarstvu.“.

Članak 16.

U članku 47. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Vijeće donosi poslovnik o radu kojim se uređuje način rada Vijeća.“.

Članak 17.

Članci 48. i 49. brišu se.

Članak 18.

U članku 51. stavku 2. riječ: „prekršajnog“ i zarez brišu se, a iza riječi: „dužnosnike“ dodaju se riječi: „odnosno koja već obnaša pravosudnu dužnost“.

Stavak 3. mijenja se i glasi:

„(3) Za suca županijskog suda može biti imenovana osoba koja je radila kao pravosudni dužnosnik najmanje deset godina.“.

Iza stavka 3. dodaje se novi stavak 4. koji glasi:

„(4) Za suca Visokog prekršajnog suda Republike Hrvatske, Visokog kaznenog suda Republike Hrvatske, Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske i Visokog upravnog suda Republike Hrvatske može biti imenovana osoba koja je radila kao pravosudni dužnosnik najmanje dvanaest godina.“.

Dosadašnji stavak 4 . postaje stavak 5.

Članak 19.

U članku 52. iza stavka 1. dodaje se novi stavak 2. koji glasi:

„(2) Predsjednik suda dužan je izvijestiti Ministarstvo pravosuđa o broju sudaca koji ispunjavaju uvjete za mirovinu u iduće dvije kalendarske godine te o potrebi popunjavanja sudačkih mjesta koja će se uprazniti, vodeći računa o radnoj opterećenosti suda.“.

Dosadašnji stavci 2. i 3. postaju stavci 3. i 4.

Članak 20.

Članak 54. briše se.

Članak 21.

Iza članka 54. dodaje se članak 54.a koji glasi:

„Članak 54.a

Postupak imenovanja sudaca mora se dovršiti u roku od šest mjeseci od dana objave oglasa o slobodnim sudačkim mjestima.“.

Članak 22.

Članak 55. mijenja se i glasi:

„(1) Kada pravosudni dužnosnik podnosi prijavu na oglas o slobodnom mjestu suca u županijskim i visokim sudovima, Vijeće će od nadležnog sudačkog vijeća odnosno državnog odvjetnika zatražiti ocjenu obnašanja dužnosti.

(2) Ocjenom obnašanja dužnosti može se ostvariti najviše 150 bodova.

(3) Na temelju ukupnog broja bodova utvrđenog ocjenom obnašanja dužnosti Vijeće utvrđuje redoslijed kandidata koji se objavljuje na mrežnoj stranici Vijeća.

(4) Vijeće će na razgovor pozvati kandidate koji su prema utvrđenom redoslijedu ostvarili više od 130 bodova, a iznimno i manje ako je broj kandidata s najmanje 130 bodova manji od broja sudaca koji se imenuju.

(5) Na razgovoru iz stavka 4. ovoga članka kandidatima se postavljaju pitanja koja se odnose na njihov dosadašnji rad i aktivnosti, a na temelju kojih se može utvrditi njihov osjećaj za pravdu, sposobnost primjerenog i odgovornog obnašanja dužnosti te njihova motiviranost za obnašanje dužnosti. Kandidat na razgovoru može ostvariti najviše 15 bodova. Bodovi se dodjeljuju neposredno nakon razgovora sa svakim pojedinim kandidatom.

(6) Zbrajanjem broja bodova ostvarenog ocjenom obnašanja dužnosti i na razgovoru, Vijeće utvrđuje redoslijed kandidata i objavljuje ga na svojoj mrežnoj stranici. Vijeće će imenovati suce između najviše 10 kandidata koji su ostvarili najveći broj bodova, s time da razlika između izabranog kandidata i kandidata s najvećim brojem bodova ne smije biti veća od 10 bodova. “.

Članak 23.

U članku 55.a stavci 1. do 8. mijenjaju se i glase:

„(1) Kada pravosudni dužnosnik podnosi prijavu na oglas o slobodnom mjestu suca Vrhovnog suda Republike Hrvatske, Vijeće će od nadležnog sudačkog vijeća odnosno državnog odvjetnika zatražiti ocjenu obnašanja dužnosti.

(2) Kandidati za suca Vrhovnog suda Republike Hrvatske koji su podnijeli prijave na oglas, a nisu pravosudni dužnosnici, pristupaju provjeri znanja pred Vijećem koja se sastoji od izrade jedne ili više pisanih radnji.

(3) Ocjenom obnašanja dužnosti odnosno pisanom provjerom znanja može se ostvariti najviše 150 bodova.

(4) Na temelju ukupnog broja bodova utvrđenog ocjenom obnašanja dužnosti odnosno rezultata pisane provjere znanja Vijeće utvrđuje redoslijed kandidata koji se objavljuje na mrežnoj stranici Vijeća.

(5) Vijeće će na razgovor pozvati kandidate koji su prema utvrđenom redoslijedu ostvarili više od 130 bodova, a iznimno i manje ako je broj kandidata s najmanje 130 bodova manji od broja sudaca koji se imenuju.

(6) Na razgovoru iz stavka 5. ovoga Zakona kandidatima se postavljaju pitanja koja se odnose na njihov dosadašnji rad i aktivnosti, a na temelju kojih se može utvrditi njihov osjećaj za pravdu, sposobnost primjerenog i odgovornog obnašanja dužnosti te njihova motiviranost za obnašanje dužnosti. Kandidat na razgovoru može ostvariti najviše 15 bodova. Bodovi se dodjeljuju neposredno nakon razgovora sa svakim pojedinim kandidatom.

(7) Zbrajanjem broja bodova ostvarenog ocjenom obnašanja dužnosti odnosno na pisanoj provjeri znanja i na razgovoru, Vijeće utvrđuje redoslijed kandidata i objavljuje ga na svojoj mrežnoj stranici. Vijeće će imenovati suce između najviše 10 kandidata koji su ostvarili

najveći broj bodova, s time da razlika između izabranog kandidata i kandidata s najvećim brojem bodova ne smije biti veća od deset bodova.

(8) Vijeće donosi Pravila o načinu provođenja i ocjenjivanju pisanih radnji iz stavka 2. ovoga članka te načinu provođenja i ocjenjivanja usmenog razgovora iz stavka 6. ovoga članka.“.

Članak 24.

U članku 56. stavci 1. do 7. mijenjaju se i glase:

„(1) Kada Vijeće za suca općinskog, trgovačkog ili upravnog suda imenuje kandidate koji su završili Državnu školu za pravosudne dužnosnike izbor mora biti utemeljen na završnoj ocjeni koju su kandidati ostvarili u Državnoj školi i ostvarenim bodovima na razgovoru s kandidatima.

(2) Kada Vijeće za suce imenuje kandidate koji su završili Državnu školu za pravosudne dužnosnike, a završnu ocjenu u Državnoj školi za pravosudne dužnosnike ostvarili su temeljem različitih mjerila, vrijednost završne ocjene tih kandidata usklađuje se na način da se završna ocjena svakog kandidata pomnoži s koeficijentom koji se izračunava na način da se najviša moguća završna ocjena prema propisima koji su važili u vrijeme prijave na oglas o slobodnom sudačkom mjestu, podijeli s najvišom mogućom završnom ocjenom koju je prema važećim propisima kandidat mogao ostvariti u vrijeme njegova ocjenjivanja.

(3) Kada u postupku imenovanja sudaca općinskih, trgovačkih ili upravnih sudova sudjeluje osoba koja već obnaša pravosudnu dužnost, ocjena obnašanja dužnosti množi se s koeficijentom dva.

(4) Na temelju završnih ocjena u Državnoj školi za pravosudne dužnosnike odnosno ocjene obnašanja dužnosti iz stavka 3. ovoga članka Vijeće utvrđuje redoslijed kandidata koji se objavljuje na mrežnoj stranici Vijeća.

(5) Na razgovor pred Vijećem pozivaju se kandidati prema utvrđenom redoslijedu iz stavka 4. ovoga članka. Kandidatima se postavljaju pitanja koja se odnose na njihov dosadašnji rad i aktivnosti, a na temelju kojih se može utvrditi njihov osjećaj za pravdu, sposobnost primjerenog i odgovornog obnašanja dužnosti te njihova motiviranost za obnašanje dužnosti. Kandidati na razgovoru mogu ostvariti najviše 15 bodova. Bodovi se dodjeljuju neposredno nakon razgovora sa svakim pojedinim kandidatom.

(6) Zbrajanjem broja bodova ostvarenog završnom ocjenom odnosno ocjenom obnašanja dužnosti i na razgovoru Vijeće utvrđuje redoslijed kandidata koji se objavljuje na mrežnoj stranici Vijeća. Vijeće će imenovati suce između najviše 10 kandidata koji su ostvarili najveći broj bodova, s time da razlika između izabranog kandidata i kandidata s najvećim brojem bodova ne smije biti veća od deset bodova.

(7) Prije donošenja odluke o imenovanju Vijeće kandidate iz stavka 6. ovoga članka upućuje na psihološko testiranje radi utvrđenja sposobnosti za obnašanje sudačke dužnosti. Pravila o sadržaju psihološkog testiranja donosi Vijeće. Za suca se ne može imenovati kandidat koji ne zadovolji na psihološkom testiranju.“.

Članak 25.

U članku 56.a iza stavka 1. dodaje se novi stavak 2. koji glasi:

„(2) Ako je prema utvrđenom redoslijedu iz članka 55. stavka 6., članka 55.a stavka 7. i članka 56. stavka 6. ovoga Zakona više kandidata ostvarilo isti broj bodova te ako je za suca Vijeće imenovalo kandidata koji nije ostvario najveći broj bodova, Vijeće će u odluci o imenovanju posebno obrazložiti razloge zbog kojih je prednost dalo izabranom kandidatu u odnosu na kandidate s istim odnosno većim brojem bodova.“.

Dosadašnji stavak 2. postaje stavak 3.

Članak 26.

Iza članka 59. dodaje se članak 59.a koji glasi:

„Članak 59.a

Ako je protiv odluke o imenovanju suca podnesena ustavna tužba Ustavnom sudu Republike Hrvatske, imenovani sudac ne može položiti prisegu niti stupiti na dužnost dok Ustavni sud Republike Hrvatske ne odluči o ustavnoj tužbi.“.

Članak 27.

U članku 60. iza stavka 2. dodaje se novi stavak 3. koji glasi:

„(3) Državno sudbeno vijeće će prilikom donošenja odluka iz stavka 1. ovoga članka uzeti u obzir iskazan interes sudaca, mjesto rada sudaca te duljinu obnašanja sudačke dužnosti i vrstu predmeta u kojima sude.“.

Dosadašnji stavak 3. postaje stavak 4.

Članak 28.

U članku 61. stavku 5. iza riječi: „pravo na“ dodaju se riječi: „plaću koja je za njega povoljnija“,.

Članak 29.

U članku 62. stavku 2. u točki 8. iza riječi: „dužnosti“ umjesto točke stavlja se zarez i dodaje točka 9. koja glasi:

„9. povreda propisa o zaštiti osobnih podataka“.

U stavku 3. točki 3. riječi: „bitno ispod broja“ zamjenjuju se riječima: „manje od 80 %“.

U točki 4. riječ: „bitno“ briše se.

Članak 30.

U članku 80. stavku 2. druga rečenica mijenja se i glasi:

„Nitko ne može biti imenovan na dužnost predsjednika suda u sudu istog stupnja i vrste više od dva puta.“.

Stavak 4. briše se.

Članak 31.

U članku 81. stavku 1. riječi: „tri mjeseca“ zamjenjuju se riječima: „šest mjeseci“.

Članak 32.

U članku 83. stavak 4. mijenja se i glasi:

„(4) Mišljenje o kandidatima za predsjednika suda i njihovim programima rada zatražit će se od predsjednika neposredno višeg suda i predsjednika Vrhovnog suda Republike Hrvatske, koji su ga dužni dati u roku od 30 dana.“.

Članak 33.

Članak 87. mijenja se i glasi:

„(1) Sudac je dužan u roku od 30 dana od dana prvog stupanja na dužnost Vijeću podnijeti izvješće o svojoj imovini te imovini svoga bračnog druga, izvanbračnog druga odnosno životnog partnera i maloljetne djece sa stanjem na dan stupanja na dužnost (imovinska kartica suca).“.

(2) Ako je tijekom godine došlo do bitne promjene u imovini suca i osoba iz stavka 1. ovoga članka, sudac je dužan najkasnije do 1. ožujka sljedeće godine Vijeću podnijeti izvješće o nastalim promjenama u imovini.“.

Članak 34.

Članak 88. mijenja se i glasi:

„(1) Podaci o imovini suca obuhvaćaju podatke o naslijeđenoj imovini i podatke o stečenoj imovini suca i osoba iz članka 87. stavka 1. ovoga Zakona.

(2) Podaci o naslijeđenoj imovini obuhvaćaju podatke o vrsti i ukupnoj vrijednosti nasljedstva te podatke od koga je nasljedstvo naslijeđeno.

(3) Podaci o stečenoj imovini obuhvaćaju podatke o:

- nekretninama stečenim kupoprodajom, zamjenom, darovanjem, unošenjem i izuzimanjem nekretnina iz trgovačkog društva, stečenim u postupku likvidacije ili stečaja, stečenim na temelju odluka suda ili drugog tijela, povratom imovine stečene u postupku denacionalizacije te na drugi način stečenim nekretninama od drugih osoba
- pokretninama veće vrijednosti
- poslovnim udjelima i dionicama u trgovačkim društvima
- udjelima o vlasništvu drugih poslovnih subjekata
- novčanoj štednji ako ona premašuje jednogodišnji iznos neto plaće suca
- dugovima, preuzetim jamstvima i ostalim obvezama
- dohotku od nesamostalnog rada, dohotku od imovine i imovinskih prava, dohotku od kapitala, dohotku od osiguranja i drugom dohotku
- primicima koji se ne smatraju dohotkom i primicima na koje se ne plaća porez na dohodak.

(4) Pod pokretninama veće vrijednosti iz stavka 3. podstavka 2. ovoga članka podrazumijevaju se vozila, plovila, zrakoplovi, radni strojevi, lovačko oružje, umjetnine, nakit, drugi predmeti osobne uporabne vrijednosti, vrijednosni papiri, životinje i druge stečene pokretnine pojedinačne vrijednosti veće od 30.000,00 kuna, osim predmeta kućanstva i odjevnih predmeta.“.

Članak 35.

Iza članka 88. dodaju se članci 88.a i 88.b koji glase:

„Članak 88.a

(1) Izvješće o imovini suca podnosi se u elektroničkom obliku. Sadržaj obrasca izvješća o imovini suca i način njegovog podnošenja Vijeće uređuje pravilima.

(2) Podaci o imovini suca iz članka 88. ovoga Zakona su javni i objavljuju se na mrežnoj stranici Vijeća. Ne objavljuju se podaci zaštićeni propisima o zaštiti osobnih podataka.

Članak 88.b

- (1) Vijeće vodi evidenciju izvješća o imovini suca i kontrolira podatke o njegovoj imovini.
- (2) Nakon primitka izvješća te dopune izvješća o imovini suca Vijeće će od Porezne uprave Ministarstva financija i drugih tijela pribaviti podatke kojima raspolažu o njegovoj imovini i usporediti ih s podacima u izvješću o imovini.
- (3) Ako za imovinu koju je sudac naveo u izvješću nije dostavio podatke o načinu stjecanja te imovine, Vijeće će zatražiti od suca pisano očitovanje.
- (4) Ako se podaci u izvješću o imovini koje je Vijeće pribavilo na način opisan u stavku 2. ovoga članka razlikuju od podataka koje je sudac naveo u izvješću, Vijeće će o tome obavijestiti predsjednika suda u kojemu sudac obnaša dužnost i predsjednika neposredno višeg suda radi podnošenja zahtjeva za pokretanje stegovnog postupka.
- (5) Ako se iz očitovanja suca utvrdi nesrazmjer vrijednosti i načina stjecanja imovine suca, Vijeće će o tome obavijestiti Poreznu upravu Ministarstva financija.“.

Prijelazne i završne odredbe**Članak 36.**

Ograničenje mandata iz članka 30. stavka 1. ovoga Zakona primjenjuje se na sve osobe koje su do dana stupanja na snagu ovoga Zakona obnašale dužnost predsjednika suda.

Članak 37.

Postupci započeti prije stupanja na snagu ovoga Zakona dovršit će se prema odredbama Zakona o Državnom sudbenom vijeću (Narodne novine, br. 116/10, 57/11, 130/11, 13/13, 28/13 i 82/15).

Članak 38.

Poslovnik iz članka 4. ovoga Zakona Povjerenstvo će donijeti u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Pravilnik iz članka 14. ovoga Zakona Vijeće će uskladiti s odredbama ovoga Zakona u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Poslovnik iz članka 16. ovoga Zakona Vijeće će uskladiti s odredbama ovoga Zakona u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Pravila iz članaka 23., 24. i 35. ovoga Zakona Vijeće će donijeti u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 39.

Suci su dužni podnijeti izvješća o svojoj imovini te imovini svoga bračnog druga, izvanbračnog druga odnosno životnog partnera i maloljetne djece sukladno odredbama ovoga Zakona u roku od tri mjeseca od donošenja pravila iz članka 35. ovoga Zakona.

Članak 40.

Na prvim izborima za članove Državnog sudbenog vijeća iz reda sudaca prvostupanijskih sudova koji će se provesti nakon stupanja na snagu ovoga Zakona sudjeluju i suci prekršajnih sudova.

Članak 41.

Ovaj Zakon objavit će se u Narodnim novinama, a stupa na snagu 1. rujna 2018. godine.

O B R A Z L O Ž E N J E

I. RAZLOZI ZBOG KOJIH SE ZAKON DONOSI

Važeći Zakon o Državnom sudbenom vijeću donesen je 2010. godine (Narodne novine, broj 116/10) te je nakon toga u 2011., 2013. i 2015. godine mijenjan ukupno pet puta.

Novim izmjenama ovoga Zakona pristupa se prvenstveno radi otklona utvrđenih nedostataka u njegovog primjeni koje se negativno odražavaju na učinkovitost rada Državnog sudbenog vijeća, a kroz dugotrajnost postupaka imenovanja sudaca i na učinkovitost rada samih sudova.

Predloženim se izmjenama nastoji otkloniti neravnomjerna teritorijalna zastupljenost sudaca u Vijeću, prema kojoj prednost u izboru članova Vijeća uvijek ostvaruju suci najvećih sudova.

S obzirom da Državno sudbeno vijeće prema Ustavu Republike Hrvatske osigurava samostalnost i neovisnost sudbene vlasti u Republici Hrvatskoj, zakonom se precizira i jača objektivno i nepristrano donošenje odluka iz djelokruga Vijeća, a prvenstveno odluka o imenovanju sudaca. Provedbu navedenih postupaka potrebno je dodatno ubrzati jasnijim planiranjem popunjavanja slobodnih sudačkih mjesta te propisivanjem najduljeg trajanja ovih postupaka.

Nadalje, radi jačanja odgovornosti sudaca predlažu se promjene vezane uz izvansudske aktivnosti sudaca, uvođenje veće transparentnosti u sustavu imovinskih kartica sudaca te preciziranje propisanih stegovnih djela, a radi daljnjeg jačanja profesionalizma predlaže se propisivanje strožih uvjeta za imenovanje sudaca županijskih i visokih sudova.

U cilju daljnjeg jačanja neovisnosti pravosuđa predlaže se izostavljanje obveze ministra pravosuđa na davanje mišljenja o kandidatima za predsjednika suda.

II. PITANJA KOJA SE ZAKONOM RJEŠAVAJU

Glavni ciljevi predloženih izmjena i dopuna Zakona o Državnom sudbenom vijeću su povećanje učinkovitosti i transparentnosti u radu Vijeća, ubrzanje i objektivizacija postupaka imenovanja i napredovanja sudaca.

U skladu s glavnim ciljem ovoga Konačnog prijedloga zakona kao najbitniji prijedlozi izdvajaju se:

- izmjena odredbi o sastavu članova Državnog sudbenog vijeća iz reda sudaca (sedam članova) u cilju osiguranja ravnomjernije teritorijalne zastupljenosti članova Vijeća
- prilagodba odredaba o imenovanju članova Vijeća iz reda sudaca novom ustroju mreže sudova, prema kojem prekršajni sudovi više neće postojati, te propisivanje uvjeta najmanjeg sudačkog staža od pet godina u sudu određene vrste i stupnja za kandidiranje za člana Vijeća kako bi se osigurala veća kvaliteta rada Vijeća

- korekcija oslobođenja od sudačke dužnosti za članove Vijeća s obzirom na njegov stvarni angažman u radu Vijeća
- nova ovlast Vijeća za odlučivanje o davanju odobrenja sucima da uz sudačku dužnost obavljaju druge poslove i službe radi stvaranja ujednačene prakse u davanju navedenih odobrenja koja su do sada bila u nadležnosti predsjednika suda
- stroži uvjeti za imenovanje sudaca županijskih i visokih sudova (10 odnosno 12 umjesto 8 godina obnašanja dužnosti)
- ubrzanje postupaka imenovanja sudaca uvođenjem obveze obavješćavanja o sucima koji ispunjavaju uvjete za mirovinu radi pravovremenog planiranja slobodnih sudačkih mjesta i objave oglasa za njihovo popunjavanje godinu dana unaprijed te definiranje najdužeg trajanja postupka imenovanja
- radi transparentnijeg i objektivnijeg postupka imenovanja sudaca uvodi se bodovni prag za pozivanje na razgovor pred Vijećem, smanjuje se broj bodova koji se mogu ostvariti na razgovoru pred Vijećem, propisuje se bitan sadržaj razgovora pred Vijećem te obveza Vijeća da suce imenuje između najviše 10 kandidata koji su ostvarili najveći broj bodova, s time da razlika između izabranog kandidata i kandidata s najvećim brojem bodova ne smije biti veća od 10 bodova te na obrazlaganje odluke o imenovanju sudaca, kao i mogućnost snimanja i objave razgovora s kandidatima u postupcima imenovanja i premještanja sudaca audiovizualnim uređajima
- uvođenje novog stegovnog djela (povreda propisa o zaštiti osobnih podataka) i preciziranje postojećeg stegovnog djela neurednog obnašanja dužnosti – umjesto dosadašnjeg bitnog odstupanja od neispunjenja sudačke obveze predlaže se definirati kao stegovno djelo donošenje manje od 80% odluka utvrđenih Okvirnim mjerilima za rad sudaca u jednogodišnjem razdoblju bez opravdanog razloga
- izostavljanje obveze ministra pravosuđa za davanje mišljenja o kandidatima za predsjednika suda u cilju daljnjeg jačanja samostalnosti i neovisnosti sudbene vlasti
- uređenje sustava podnošenja, vođenja i kontrole imovinskih kartica sudaca prema Zakonu o sprječavanju sukoba interesa.

III. OBRAZLOŽENJE ODREDBI PREDLOŽENOG ZAKONA

Uz članak 1.

Ovim člankom mijenja se sastav Državnog sudbenog vijeća iz reda sudaca radi osiguravanja ravnomjernije teritorijalne zastupljenosti članova Vijeća, i to na način da umjesto dosadašnja dva suca županijskih sudova članove Vijeća čine tri suca županijskih sudova, a umjesto dosadašnja dva suca općinskih sudova bira se jedan član Vijeća iz reda sudaca prvostupanijskih sudova te umjesto jednog člana Vijeća iz reda specijaliziranih sudova bira se jedan član iz reda visokih sudova.

Uz članak 2.

Ovim člankom mijenja se umanjeње obveze u obavljanju sudačke dužnosti članovima Državnog sudbenog vijeća iz reda sudaca koji ne obnašaju dužnost predsjednika Vijeća na način da im se propisuje umanjeње od 20% umjesto dosadašnjih 50%.

Uz članak 3.

Ovim člankom se utvrđuje sastav i nadležnost za imenovanje Povjerenstva za izbor članova Vijeća te se ispravlja pogreška u važećem tekstu zakona u navođenju naziva tijela u stavku 3. ovoga članka jer se isti odnosi na Povjerenstvo, a ne Proširenu opću sjednicu.

Uz članak 4.

Ovim člankom propisano je da će se način rada kandidacijskih odbora i postupak kandidiranja urediti Poslovníkom o radu kandidacijskih odbora kojeg donosi Povjerenstvo.

Uz članak 5.

Ovim člankom određuje se nadležnost kandidacijskih odbora za Vrhovni sud Republike Hrvatske, visoke, županijske i prvostupanjske sudove, vezano uz predloženu izmjenu sastava članova Vijeća, a imajući u vidu i druge predložene zakonodavne izmjene zbog provedbe spajanja općinskih i prekršajnih sudova.

Uz članak 6.

Ovaj članak je nomotehnički uređen te usklađen s terminologijom Zakona o Državnom sudbenom vijeću koja se odnosi na stegovne sankcije. Za člana Vijeća ne može se kandidirati sudac kojemu je u protekle četiri godine izrečena stegovna kazna.

Uz članak 7.

Ovim člankom se razrađuje postupak kandidiranja za članove Vijeća iz reda prvostupanjskih sudaca i reda županijskih sudaca te iz reda sudaca visokih sudova kako je već prethodno opisano. Ujedno se propisuje i dodatni uvjet za kandidate za člana Vijeća od najmanje pet godina obnašanja dužnosti u sudu određene vrste i stupnja iz kojeg se bira član Vijeća, kako bi se osiguralo da predstavnici pojedine vrste i stupnja sudova u Vijeću budu suci koji određeno duže vrijeme sude na pojedinoj razini, što podrazumijeva i poznavanje drugih sudaca te vrste suda i njihovog rada.

Uz članak 8.

Ovim člankom uređuje se i precizira način glasovanja za kandidate za članove Vijeća u skladu s izmjenama odredaba Zakona o Državnom sudbenom vijeću o kandidacijskim odborima i sastavu Vijeća, a imajući u vidu prethodno navedene predložene izmjene načina kandidiranja sudaca.

Uz članak 9.

Ovim člankom uređuje se i precizira broj kandidata koji može biti na pojedinoj listi kandidacijskog odbora, a u uzimajući u obzir ostvareni broj glasova. S obzirom na predložene izmjene načina kandidiranja i u odnosu na važeći tekst ovoga članka nastoji se na liste uvrstiti približno isti broj kandidata.

Uz članak 10.

Ovim člankom uređuje se pravo glasovanja za kandidate za članove Vijeće na pojedinoj listi u odnosu na utvrđene liste kandidata.

Uz članak 11.

Ovim člankom propisuje se da su kandidati koji su dobili najveći broj glasova na pojedinoj listi izabrani za članove Vijeća.

Uz članak 12.

Ovim člankom u stavku 1. daje se ovlast Vijeću za odlučivanje o davanju odobrenja sucima da uz sudačku dužnost obavljaju druge poslove i službe radi stvaranja ujednačene prakse u davanju navedenih odobrenja koja su do sada bila u nadležnosti predsjednika sudova odnosno predsjednika neposredno viših sudova, a koja je izmjena predložena i u Zakonu o sudovima. U stavku 2. ovoga članka, u kontekstu definiranja kruga osoba s kojima se odnos za članove Vijeća definira kao ugrožavanje njihove nepristranosti po zakonu, radi usklađenja s drugim propisima brisane su riječi: „hranitelj, hranjenika, smještene osobe ili udomitelja“. Također se propisuje mogućnost da kandidat u postupku pred Vijećem traži izuzeće člana Vijeća ako smatra da postoje okolnosti koje izazivaju sumnju u njegovu nepristranost u tom postupku.

Uz članak 13.

Ovim člankom, u cilju osiguranja što transparentnijeg rada Vijeća, propisano je da se odluke i akti Vijeća objavljuju na njegovoj mrežnoj stranici te da se razgovori s kandidatima u postupcima imenovanja i premještaja sudaca mogu snimati audiovizualnim uređajima, a snimke objaviti na mrežnoj stranici Vijeća nakon donošenja odluka.

Uz članak 14.

Ovim člankom propisano je da se unutarne ustrojstvo i druga pitanja važna za organizaciju rada Vijeća uređuju Pravilnikom o unutarnjem redu Vijeća, koji donosi predsjednik Vijeća uz prethodnu suglasnost Ministarstva pravosuđa.

Uz članak 15.

Ovim člankom uređuje se položaj tajnika Vijeća. Pripadajuća odredba je iz prethodnog članka premještena u ovaj članak.

Uz članak 16.

Ovaj članak izmijenjen je na način da je brisan dio rečenice koji se odnosi na uređenje unutarnjeg ustrojstva i načina rada tajništva i njegovih službi poslovníkom jer je navedeno propisano prethodnim odredbama, a poslovnikom se propisuje isključivo način rada određenog tijela.

Uz članak 17.

Ovim člankom brišu se odredbe članaka 48. i 49. s obzirom da su njima bili propisani uvjeti za imenovanje sudaca koji su vrijedili za do 31. prosinca 2012. godine.

Uz članak 18.

Ovaj članak izmijenjen je radi spajanja prekršajnih s općinskim sudovima brisanjem navoda prekršajnog suda pa se odredba odnosi na ispunjenje uvjeta za imenovanje sudaca općinskog,

trgovačkog i upravnog suda. Pored osoba koje sukladno važećem tekstu Zakona ispunjavaju uvjet završene Državne škole za pravosudne dužnosnike, sukladno pojedinim odlukama Ustavnog suda Republike Hrvatske propisuje se da ovaj uvjet ispunjavaju i osobe koje već obnašaju pravosudnu dužnost. Nadalje, ovim člankom postrožavaju se uvjeti za imenovanje sucem županijskog ili visokog suda na način da se propisuje duži pravosudni staž od deset odnosno dvanaest godina umjesto osam godina u važećem tekstu Zakona, radi povećavanja kvalitete višeg odnosno visokog sudovanja.

Uz članak 19.

Ovim člankom propisana je obveza predsjednika sudova da pravovremeno izvještavaju Ministarstvo pravosuđa o umirovljenju sudaca te o potrebama popunjavanja upražnjenih mjesta radi osiguranja pravovremenog i učinkovitog planiranja popunjavanja slobodnih sudačkih mjesta.

Uz članak 20.

Tekst važećeg članka 54. Zakona briše se s obzirom da je njime bio propisan postupak imenovanja sudaca koji je vrijedio za razdoblje do 31. prosinca 2012. godine.

Uz članak 21.

Ovim člankom propisuje se najdulje trajanje postupka imenovanja sudaca od šest mjeseci, sa svrhom ubrzanja provedbe ovih postupaka.

Uz članke 22. - 23.

Predloženim člancima propisuje se postupak imenovanja pravosudnih dužnosnika za suce, u kojem se postupku u obzir uzima razgovor pred Vijećem te ocjena obnašanja dužnosti odnosno rezultat pisane provjere znanja za kandidate za suce Vrhovnog suda Republike Hrvatske koji nisu pravosudni dužnosnici. Na temelju navedenih kriterija utvrđuje se redoslijed kandidata te vrši imenovanje kandidata koji ostvaruju najveći broj bodova. Radi objektivizacije i jačanja transparentnosti postupka imenovanja propisan je sadržaj i način vođenja razgovora s kandidatima te je propisano da će Vijeće imenovati suce između najviše 10 kandidata koji su ostvarili najveći broj bodova, s time da razlika između izabranog kandidata i kandidata s najvećim brojem bodova ne smije biti veća od 10 bodova.

Uz članak 24.

Ovim člankom propisuje se postupak imenovanja za suce prvostupanjskih sudova iz reda kandidata koji su završili Državnu školu za pravosudne dužnosnike, a u kojem se postupku u obzir uzima završna ocjena u Školi te razgovor pred Vijećem. Člankom se propisuju i mehanizmi izjednačavanja vrednovanja završnih ocjena postignutih temeljem različitih mjerila. Propisana je i mogućnost da u ovom postupku imenovanja sudjeluju i osobe koje već obnašaju pravosudnu dužnost, u kom se slučaju u obzir uzima njihova ocjena obnašanja dužnosti pomnožena s koeficijentom dva kako bi se po broju bodova izjednačila sa završnom ocjenom u Državnoj školi za pravosudne dužnosnike, te razgovor pred Vijećem. Na temelju navedenih kriterija utvrđuje se redoslijed kandidata te vrši imenovanje kandidata koji ostvaruju najveći broj bodova. Za kandidate koji su završili Državnu školu za pravosudne

dužnosnike prije imenovanja provodi se psihološko testiranje i sigurnosna provjera, a za suca se ne može imenovati kandidat koji ne zadovolji na psihološkom testiranju i kandidat u odnosu na kojeg se utvrdi postojanje sigurnosnih zapreka. Radi objektivizacije i jačanja transparentnosti postupka imenovanja propisan je sadržaj i način vođenja razgovora s kandidatima te je propisano da će Vijeće imenovati suce između najviše 10 kandidata koji su ostvarili najveći broj bodova, s time da razlika između izabranog kandidata i kandidata s najvećim brojem bodova ne smije biti veća od 10 bodova.

Uz članak 25.

Ovim člankom Vijeću je posebno propisana obveza obrazlaganja odluke odnosno razloga zbog kojih je određen kandidat imenovan za suca. Posebno se propisuje situacija u kojoj je prema utvrđenom redoslijedu iz članka 55. stavka 6., članka 55.a stavka 7. i članka 56. stavka 6. ovoga Zakona više kandidata ostvarilo isti broj bodova ili je za suca imenovan kandidat koji nije ostvario najveći broj bodova, u kom je slučaju Vijeće u odluci o imenovanju dužno obrazložiti razloge zbog kojih je prednost dalo izabranom kandidatu s istim ili manjim brojem bodova.

Uz članak 26.

Ovim člankom propisuje se odgoda stupanja na dužnost imenovanog suca kada je protiv odluke Vijeća o imenovanju suca podnesena ustavna tužba Ustavnom sudu Republike Hrvatske.

Uz članak 27.

Ovim člankom propisuju se kriteriji donošenja odluka o premještanju sudaca u slučaju ukidanja i preustroja sudova, pri čemu se prvenstveno uvažava volja sudaca, mjesto njihovog rada, duljina obnašanja sudačke dužnosti i vrsta predmeta na kojima suci rade.

Uz članak 28.

Ovim se člankom propisuje da sudac koji se upućuje na rad u drugi sud ima pravo na plaću koja je za njega povoljnija s ciljem primjerenog nagrađivanja upućenih sudaca za njihov rad u drugom sudu.

Uz članak 29.

Ovim se člankom se kao novo stegovno djelo dodaje povreda propisa o zaštiti osobnih podataka te se preciziraju važeće odredbe o stegovnom djelu neurednog obnašanja sudačke dužnosti na način da se izričito propisuje da je stegovno djelo donošenje manje od 80% odluka utvrđenih Okvirnim mjerilima za rad sudaca u jednogodišnjem razdoblju bez opravdanog razloga. Također se iz opisa primjera neurednog obnašanja dužnosti kada sudac odstupa od propisanog redoslijeda rješavanja predmeta izostavlja riječ: „bitno“, a s obzirom na samu narav ove povrede.

Uz članak 30.

Ovim se člankom precizira propisano ograničenje mandata predsjednika sudova sukladno ovom Zakonu, na način da se izrijekom propisuje primjena ovog ograničenja na osobe koje su ovu dužnost obnašale u sudu određenog stupnja i vrste.

Uz članak 31.

Ovim člankom propisuje se obveza Vijeća o objavi oglasa o slobodnom mjestu predsjednika suda šest mjeseci prije isteka vremena na koje je imenovan umjesto dosadašnja tri mjeseca. Cilj ove odredbe je pravovremeno provođenje natječaja za imenovanje predsjednika sudova.

Uz članak 32.

Ovim člankom se, u cilju daljnjeg jačanja samostalnosti i neovisnosti sudbene vlasti, iz postupka imenovanja predsjednika sudova izostavlja mišljenje ministra pravosuđa o kandidatima za predsjednika suda.

Uz članke 33. - 35.

Ovim se člancima detaljno propisuje obveza i način podnošenja podataka o imovini sudaca te njihovih bračnih i izvanbračnih drugova, životnih partnera i maloljetne djece Državnom sudbenom vijeću. Odredbe važećeg Zakona o imovinskim karticama sudaca izmijenjene su sukladno odredbama Zakona o sprečavanju sukoba interesa, na koji su način svi dužnosnici, državni i pravosudni, izjednačeni u izvršavanju ove obveze. Člankom se detaljno propisuju podaci koji se unose u izvješća o imovini sudaca, način objave ovih podataka na mrežnoj stranici Vijeća te način vođenja evidencije izvješća i kontrola podnesenih izvješća. U odnosu na tekst važećeg Zakona, odredbe o objavi podataka o imovini sudaca izmijenjene su na način da se svi podaci o imovini sudaca, zaštićeni propisima o zaštiti osobnih podataka, javno objavljuju na stranici Vijeća, dok su do sada bili dostupni isključivo na pojedinačni zahtjev koji sadržava svrhu i pravni temelj za korištenje osobnih podataka sukladno propisima o zaštiti osobnih podataka te vodeći računa o načelu razmjernosti. Navedene izmjene predlažu se radi jačanja transparentnosti i nepristranosti te sprječavanja sukoba interesa i drugih nedopuštenih utjecaja u obnašanju sudačke dužnosti.

Uz članak 36.

Ovim se člankom propisuje primjena preciziranog ograničenja mandata iz članka 30. stavka 1. ovoga Zakona na sve osobe koje su do dana stupanja na snagu ovoga Zakona obnašale dužnost predsjednika suda u sudu određenog stupnja i vrste odnosno propisuje povratno djelovanje navedene odredbe. Važećim člankom 80. stavkom 2. Zakona o Državnom sudbenom vijeću propisano je da predsjednik suda ne može biti imenovan više od dva mandata uzastopce, osim u sudovima s najviše pet sudaca, a stavkom 4. ovoga članka da se navedeno ograničenje primjenjuje na imenovanja obavljena nakon stupanja na snagu Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Državnom sudbenom vijeću (Narodne novine, broj 57/11). U skladu s namjerom da se obnašanje rukovodećih dužnosti u sudbenoj vlasti za pojedince ograniči na najviše osam godina, u cilju pronalaženja ravnoteže između kontinuiteta i potrebne dinamike u upravljanju sudovima, propisano je da se postavljeno ograničenje, koje je sada precizirano na sudove određenog stupnja i vrste, odnosi i na protekle mandate,

odnosno na mandate koji su u tijeku u vrijeme stupanja na snagu ovoga Zakona. Bez navedenog ograničenja, odnosno bez uračunavanja ranijih mandata pojedine osobe mogle bi dužnost predsjednika sudova obnašati više godina, što bi predstavljalo nedopustivo dugo vrijeme koncentracije rukovodećih dužnosti u jednoj osobi, a čime bi se u neravnotežan položaj stavile osobe koje će na ovu dužnost biti imenovane u budućnosti.

Uz članak 37.

Ovim člankom propisuje se da će se nedovršeni postupci pred Vijećem dovršiti po odredbama zakona koji je bio na snazi do dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Uz članak 38.

Ovim člankom se propisuje obveza donošenja podzakonskih akata koji proizlaze iz ovoga Zakona u roku od šest mjeseci od dana njegovog stupanja na snagu, osim za poslovnik iz članka 4. ovoga Zakona, za koji se propisuje obveza donošenja u roku od 30 dana od stupanja na snagu ovoga Zakona.

Uz članak 39.

Ovim člankom propisuje se vrijeme izvršenja obveze sudaca na podnošenje izvješća o imovini sukladno odredbama ovoga Zakona.

Uz članak 40.

Ovim člankom propisuje se da će na prvim izborima za članove Vijeća iz reda prvostupanijskih sudova nakon stupanja na snagu ovoga Zakona sudjelovati i suci prekršajnih sudova. S obzirom na planirano spajanje prekršajnih i općinskih sudova i prestanak samostalnog postojanja prekršajnih sudova od 1. siječnja 2019. godine, suci ovih sudova izrijeckom se ne spominju u odredbama ovoga Zakona o izboru članova Vijeća pa im se na ovaj način omogućava sudjelovanje u prvim izborima nakon stupanja na snagu ovog Zakona.

Uz članak 41.

Ovim člankom propisuje se stupanje Zakona na snagu.

IV. OCJENA SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provedbu ovoga Zakona nije potrebno osigurati dodatna sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

V. RAZLIKE IZMEĐU RJEŠENJA KOJA SE PREDLAŽU KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA U ODNOSU NA RJEŠENJA IZ PRIJEDLOGA ZAKONA I RAZLOZI ZBOG KOJIH SU TE RAZLIKE NASTALE

Na 7. sjednici Hrvatski sabor je 16. ožujka 2018. godine donio zaključak da se prihvaća Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Državnom sudbenom vijeću te je primjedbe, prijedloge i mišljenja uputio predlagatelju radi pripreme Konačnog prijedloga zakona.

Razlike između rješenja koja se predlažu u odnosu na rješenja iz Prijedloga zakona su sljedeće:

U članku 2. Prijedloga zakona bilo je predloženo umanjenje obveze u obavljanju sudačke dužnosti samo predsjedniku Vijeća od 50% dok se u Konačnom prijedlogu zakona zadržava važeće umanjenje predsjedniku Vijeća od 75%, a ostalim članovima Vijeća iz reda sudaca propisuje se umanjenje od 20% umjesto važećeg umanjenja od 50%. Korekcija se predlaže prema naknadno provedenim konzultacijama s Državnim sudbenim vijećem i nastavno na primjedbe iznesene u raspravi na Odboru za pravosuđe Hrvatskoga sabora i u raspravi u Hrvatskome saboru.

Tekst članka 3. Prijedloga zakona nije sadržan u Konačnom prijedlogu zakona jer se sukladno danim primjedbama u raspravi u Hrvatskome saboru izostavlja ograničenje uzastopnog mandata članova Državnog sudbenog vijeća, iz kojeg razloga nema potrebe izmjene članka 5. Zakona o Državnom sudbenom vijeću.

Člankom 3. Konačnog prijedloga zakona izmijenjene su i odredbe članka 7. stavaka 1. i 2. važećeg Zakona, a s obzirom da je nakon provedene rasprave u Hrvatskome saboru Konačnim prijedlogom zakona o izmjenama i dopunama Zakona o sudovima, koji je u proceduri istodobno s ovim Konačnim prijedlogom zakona, predviđeno ustanovljavanje Visokog kaznenog suda Republike Hrvatske, pa je pri izmjeni odredaba članka 7. Zakona o Državnom sudbenom vijeću umjesto pojedinačnog navođenja tri trenutno ustanovljena visoka suda upotrijebljen skupni izraz koji se odnosi na sve visoke sudove.

Zbog predviđenog ustanovljavanja Visokog kaznenog suda Republike Hrvatske u člancima 5., 7. i 18. Konačnog prijedloga zakona naveden je ovaj sud.

U članku 9. Konačnog prijedloga zakona radi ujednačavanja broja kandidata na svim listama, kao najveći broj kandidata na listama za članove Vijeća iz reda sudaca županijskih sudova umjesto 5 propisan je broj od 15 kandidata koji su ostvarili najveći broj glasova na području svakog kandidacijskog odbora.

U članku 13. Konačnog prijedloga zakona u skladu s odredbama propisa o pravu na pristup informacijama te radi daljnjeg jačanja transparentnosti u radu Vijeća propisano je da se, pored odluka, i svi akti Vijeća objavljuju na njegovoj mrežnoj stranici. Također je prema danim primjedbama u raspravi u Hrvatskome saboru propisano i da se razgovori s kandidatima u postupcima imenovanja i premještaja sudaca mogu snimati audiovizualnim uređajima te da se navedene snimke nakon donošenja odluka mogu objaviti na mrežnoj stranici Vijeća.

U članku 18. Konačnog prijedloga zakona dodatno se postrožavaju uvjeti za imenovanje sudaca visokih sudova na način da se propisuje duži pravosudni staž od dvanaest godina umjesto deset godina predloženih Prijedlogom zakona, a sve radi povećavanja kvalitete visokog sudovanja.

U članku 23. Konačnog prijedloga zakona iz odredbe kojom se mijenja članak 56. stavak 5. Zakona o Državnom sudbenom vijeću, prema prihvaćenoj primjedbi Udruge hrvatskih sudskih savjetnika i vježbenika, izostavlja se ograničenje broja kandidata koji mogu pristupiti razgovoru s članovima Vijeća. Dana primjedba uvažena je s obzirom da važeći Zakon o Pravosudnoj akademiji kojim je propisano polaganje završnog ispita u Državnoj školi za pravosudne dužnosnike, a čiji je rezultat, pored razgovora pred Vijećem, jedna od komponenti postupka imenovanja sudaca, ne diferencira kandidate po uspješnosti, već određuje da su svi kandidati koji ostvare 225 bodova položili završni ispit. Završni ispit ne može se ponovno polagati, a s obzirom da je velik broj sudskih savjetnika i drugih kandidata za suce ovaj ispit već položio bez da im je bila poznata mogućnost uvođenja ovog ograničenja, rješenje iz Prijedloga zakona bilo bi prema njima diskriminatorno u odnosu na kandidate koji će u budućnosti pristupati polaganju ovog ispita.

Zbog primjedbi o nekompatibilnosti predloženih kriterija donošenja odluke Vijeća o imenovanju sudaca s odlukama i izraženim pravnim shvaćanjima Ustavnog suda Republike Hrvatske iznesenih u raspravi na Odboru za pravosuđe Hrvatskoga sabora u člancima 22., 23. i 24. Konačnog prijedloga zakona propisano je da će Vijeće imenovati suce između najviše 10 kandidata koji su ostvarili najveći broj bodova, s time da razlika između izabranog kandidata i kandidata s najvećim brojem bodova ne smije biti veća od 10 bodova. Također je posebno propisana obveza Vijeća da obrazloži odluku o imenovanju kandidata koji nisu ostvarili najveći broj bodova.

Tekst članka 27. Konačnog prijedloga zakona nije bio sadržan u Prijedlogu zakona i dodan je nakon provedene rasprave u Hrvatskome saboru i rasprave s članovima nadležne radne skupine, radi utvrđivanja polazišnih kriterija za donošenje odluke Vijeća o premještanju sudaca u slučajevima ukidanja ili preustroja sudaca.

U članku 29. Konačnog prijedloga zakona, također nakon provedene rasprave u Hrvatskome saboru i rasprave s članovima nadležne radne skupine, izostavljena je kvalitativna komponenta stegovnog djela neurednog obnašanja sudačke dužnosti zbog neispunjenja obveze propisane Okvirnim mjerilima za rad sudaca, a s obzirom na ukazane poteškoće u provedbi i nejednakosti položaja sudaca sudova različite vrste i stupnja u njezinoj primjeni. Ujedno je navedenim člankom kao novo stegovno djelo propisana i povreda propisa o zaštiti osobnih podataka, a sukladno Uredbi (EU) 2016/679 o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) i Direktivi (EU) 2016/680 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka od strane nadležnih tijela u svrhe sprečavanja, istrage, otkrivanja ili progona kaznenih djela ili izvršavanja kaznenih sankcija i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Okvirne odluke Vijeća 2008/977/PUP. Ujedno je izostavljeno stegovno djelo obveze stručnog usavršavanja sudaca iz Prijedloga zakona, a s obzirom da njihovo sudjelovanje ovisi o suglasnosti predsjednika suda i raspoloživosti kapaciteta Pravosudne akademije.

U članku 30. Konačnog prijedloga zakona precizirana je postojeća odredba o ograničenju mandata predsjednika sudova, na način da se propisuje da se nemogućnost imenovanja predsjednika sudova više od dva puta odnosi na osobe koje su ovu dužnost prethodno obnašale isključivo u sudovima istog stupnja i vrste. Zbog suštinski novog ograničenja mandata njegov je vremenski doseg posebno propisan u prijelaznim i završnim odredbama Konačnog prijedloga zakona, iz kojeg je razloga u tekstu ovoga članka Konačnog prijedloga zakona predloženo i brisanje članka 80. stavka 4. Zakona o Državnom sudbenom vijeću.

Tekst Konačnog prijedloga zakona doraden je u odnosu na tekst Prijedloga zakona prema danim nomotehničkim primjedbama Odbora za zakonodavstvo Hrvatskoga sabora razdvajanjem teksta članka 33. Prijedloga zakona u tri nova članka Konačnog prijedloga zakona (članci 33. – 35.) te je izrijekom propisano da se izvješća o imovini sudaca podnose u elektroničkom obliku.

U članku 36. Konačnog prijedloga zakona izostavljeno je propisivanje dosega ograničenja mandata članova Državnog sudbenog vijeća, a s obzirom da je navedeno ograničenje izostavljeno iz teksta Konačnog prijedloga zakona, te je, s obzirom na novo propisano ograničenje mandata predsjednika sudova propisana primjena i doseg ove norme, za koju je zbog njezinog povratnog djelovanja dano i posebno obrazloženje.

U članku 39. Konačnog prijedloga zakona posebno je propisana obveza sudaca na podnošenje izvješća o svojoj imovini te imovini svoga bračnog druga, izvanbračnog druga odnosno životnog partnera i maloljetne djece sukladno izmjenama predloženim u tekstu Prijedloga zakona i Konačnog prijedloga zakona, a koja je odredba omaškom bila izostavljena iz teksta Prijedloga zakona.

VI. PRIJEDLOZI, PRIMJEDBE I MIŠLJENJA KOJI SU DANI NA PRIJEDLOG ZAKONA, A KOJE PREDLAGATELJ NIJE PRIHVATIO, TE RAZLOZI NEPRIHVATANJA

Sve upućene primjedbe, prijedlozi i mišljenja su razmotreni, a nisu prihvaćeni:

- primjedbe o nadzastupljenosti sudaca županijskih sudova u sastavu Vijeća i podzastupljenosti sudaca prvostupanjskih sudova, koje su iznesene u raspravi na Odboru za pravosuđe Hrvatskoga sabora i u raspravi u Hrvatskome saboru, nisu prihvaćene jer Vijeće nije tijelo u kojem bi bilo potrebno osigurati ravnomjernu zastupljenost sudaca sudova određenog stupnja prema njihovom ukupnom broju. Kao što je već obrazloženo, povećanje broja članova Vijeća iz reda sudaca županijskih sudova predloženo je radi rješavanja važnijeg pitanja neravnomjerne teritorijalne zastupljenosti sudova u Vijeću.
- primjedbe iznesene u raspravi u Hrvatskome saboru o potrebi profesionalizacije Vijeća nisu prihvaćene jer nisu posebno argumentirane, a predloženim se izmjenama Zakona o Državnom sudbenom vijeću nastoji potaknuti veća učinkovitost rada ovog Vijeća. Pored navedenog, profesionalizacija Vijeća bila bi moguća samo u odnosu na njegove članove iz

reda sudaca, a postoje i brojne zamjerke sustavima profesionaliziranih vijeća, od kojih se kao najveća uzima ona distanciranja od obnašanja sudačke dužnosti uslijed posljedično nužnog mirovanja sudačke dužnosti sudaca koji su članovi takvih vijeća.

- primjedbe o potrebi izmjena broja i sastava članova Vijeća iznesene u raspravi na Odboru za pravosuđe Hrvatskoga sabora i u raspravi u Hrvatskome saboru nisu prihvaćene jer je navedeno propisano Ustavom Republike Hrvatske.
- primjedbe o nepotrebnoj objavi izvješća o imovini sudaca i nepotrebnom preuzimanju režima Zakona o sprječavanju sukoba interesa koji se odnosi na državne dužnosnike iznesene u raspravi na Odboru za pravosuđe Hrvatskoga sabora i u raspravi u Hrvatskome saboru nisu prihvaćene jer se navedeno predlaže radi jačanja transparentnosti i nepristranosti te sprječavanja sukoba interesa i drugih nedopuštenih utjecaja u obnašanju sudačke dužnosti.
- primjedbe o podnormiranosti sustava izvješća o imovini sudaca iznesene u raspravi u Hrvatskome saboru nisu prihvaćene jer je isti preuzet iz sustava izvješća o imovini državnih dužnosnika, a koji je upravo prepoznat kao primjer dobre prakse i uzet kao predložak propisivanja sustava izvješća o imovini sudaca.
- primjedbe o nesvrishodnosti izostavljanja mišljenja ministra pravosuđa u postupku imenovanja predsjednika sudova iznesene u raspravi na Odboru za pravosuđe Hrvatskoga sabora i u raspravi u Hrvatskome saboru nisu prihvaćene jer se izostavljanjem ove odredbe jačaju neovisnost sudbene vlasti i ovlasti Državnog sudbenog vijeća.
- primjedba da povrede Kodeksa sudačke etike treba propisati kao posebno stegovno djelo iznesena u raspravi u Hrvatskome saboru nije prihvaćena, s obzirom da je ovo stegovno djelo 2013. godine izostavljeno iz Zakona o Državnom sudbenom vijeću zbog prigovora na nedovoljnu određenost i protivnost načelu zakonitosti.
- primjedba o potrebi redefiniranja sustava stegovne odgovornosti sudaca iznesena u raspravi u Hrvatskome saboru nije prihvaćena jer je načelne naravi i nije precizirana.
- primjedba o potrebi smanjenja broja bodova koje Vijeće može dodijeliti kandidatima na usmenom razgovoru u postupcima imenovanja sudaca iznesena u raspravi u Hrvatskome saboru nije prihvaćena jer je ovim zakonskim prijedlozima taj broj bodova već umanjen u odnosu na broj bodova koji se može dodijeliti prema važećem Zakonu, a posebno imajući u vidu Ustavom Republike Hrvatske propisan položaj Vijeća kao samostalnog i neovisnog tijela koji svoje odluke donosi na nepristran način, prema kriterijima propisanim zakonom.
- primjedba o potrebi stegovnog sankcioniranja sudaca zbog nastupa zastare iznesena u raspravi u Hrvatskome saboru nije prihvaćena jer nastup zastare ne mora nužno biti rezultat postupanja samog suca, a može biti obuhvaćen stegovnim djelom neurednog obnašanja dužnosti.

TEKST ODREDBI VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU, ODNOSNO DOPUNJUJU

Članak 4.

(1) Vijeće ima jedanaest članova, a čine ga sedam sudaca, dva sveučilišna profesora pravnih znanosti i dva saborska zastupnika od kojih je jedan iz redova oporbe.

(2) Članove Vijeća iz reda sudaca čine:

- dva suca Vrhovnog suda Republike Hrvatske,
- dva suca županijskog suda,
- dva suca općinskog suda,
- jedan sudac specijaliziranog suda.

Članak 4.a

Sucima izabranim u Državno sudbeno vijeće umanjuju se obveze u obavljanju sudačke dužnosti, i to predsjedniku Vijeća za 75%, a članovima za 50%.

Povjerenstvo

Članak 7.

(1) Povjerenstvo ima pet članova, od kojih se dva imenuju od sudaca Vrhovnog suda Republike Hrvatske, jedan od sudaca Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, jedan od sudaca Visokog prekršajnog suda Republike Hrvatske i jedan od sudaca Visokog upravnog suda Republike Hrvatske.

(2) Povjerenstvo imenuje Opća sjednica Vrhovnog suda Republike Hrvatske koju čine svi suci Vrhovnog suda Republike Hrvatske, uz sudjelovanje po dva predstavnika Visokoga prekršajnog suda Republike Hrvatske, Visokoga trgovačkog suda Republike Hrvatske, Visokog upravnog suda Republike Hrvatske te po jednog predstavnika svakoga županijskog suda (u daljnjem tekstu: Proširena opća sjednica).

(3) Proširena opća sjednica odluke donosi većinom glasova.

(4) Članovi Povjerenstva ne mogu biti kandidati za članove Vijeća.

(5) Povjerenstvo se imenuje na vrijeme od pet godina, a ako nekome od članova Povjerenstva prestane sudačka dužnost za vrijeme trajanja mandata, Proširena opća sjednica imenovat će drugog člana, iz reda sudaca iz kojeg je član kojem je prestao mandat.

(6) Predsjednika Povjerenstva biraju članovi Povjerenstva između sebe.

(7) Tehničku potporu Povjerenstvu pružaju stručne službe Vijeća.

Članak 8.

Povjerenstvo za izbor članova Vijeća:

1. imenuje članove kandidacijskih i izbornih odbora te daje upute za njihov rad,
2. određuje dan, mjesto i vrijeme održavanja glasovanja u postupku kandidature,
3. brine se o zakonitoj provedbi za izbore članova Vijeća,
4. određuje biračka mjesta na sudovima,
5. na temelju pravovaljanih prijedloga objavljuje liste za izbor članova Vijeća,
6. utvrđuje rezultate izbora za članove Vijeća i objavljuje ih u »Narodnim novinama«.

Kandidacijski i izborni odbori

Članak 9.

(1) Kandidacijski odbori imenuju se za svaki županijski sud, Visoki prekršajni sud, Visoki trgovački sud, Visoki upravni sud Republike Hrvatske i Vrhovni sud Republike Hrvatske.

(2) Kandidacijski odbor županijskog suda nadležan je za područje toga županijskog suda i svih općinskih sudova iz njegove nadležnosti, kandidacijski odbor Visokog prekršajnog suda Republike Hrvatske nadležan je za Visoki prekršajni sud i sve prekršajne sudove, kandidacijski odbor Visokog trgovačkog suda nadležan je za Visoki trgovački sud Republike Hrvatske i sve trgovačke sudove, kandidacijski odbor Visokog upravnog suda Republike Hrvatske nadležan je za Visoki upravni sud Republike Hrvatske i sve upravne sudove, a kandidacijski odbor Vrhovnog suda Republike Hrvatske nadležan je za Vrhovni sud Republike Hrvatske.

(3) Kandidacijski i izborni odbor čine predsjednik i dva člana.

(4) Predsjednici sudova dostavit će Povjerenstvu prijedlog za članove kandidacijskih i izbornih odbora.

(5) Članovi kandidacijskih i izbornih odbora na smiju biti kandidati na listi za izbor članova Vijeća.

(6) Kandidacijski odbori prikupljaju kandidature za članove vijeća i provode kandidacijski postupak.

(7) Izborni odbori izravno provode glasovanje sudaca na sudovima te osiguravaju pravilnost i tajnost glasovanja.

Kandidiranje

Članak 12.

(1) Pravo predlaganja kandidata za članove Vijeća iz reda sudaca imaju svi suci.

(2) Kandidat za člana Vijeća može biti svaki sudac, osim onoga kojemu je u posljednje četiri godine izrečena stegovna mjera.

(3) Svaki kandidat za člana Vijeća mora dati pisani pristanak na kandidaturu.

Članak 14.

(1) Prijedlozi kandidata za članove Vijeća iz reda sudaca Vrhovnog suda Republike Hrvatske podnose se kandidacijskom odboru Vrhovnog suda Republike Hrvatske.

(2) Prijedlozi kandidata za članove vijeća iz reda sudaca županijskih i općinskih sudova podnose se nadležnom kandidacijskom odboru za područje nadležnog županijskog suda.

(3) Prijedlozi kandidata za članove vijeća iz reda sudaca specijaliziranih sudova podnose se kandidacijskim odborima Visokog prekršajnog suda, Visokog trgovačkog suda i Visokog upravnog suda Republike Hrvatske.

(4) Nadležni kandidacijski odbori utvrđuju pravovaljanost kandidatura za članove vijeća.

Članak 15.

(1) Kandidacijski odbori utvrđuju listu predloženih kandidata i provode postupak glasovanja, koji mora biti tajan.

(2) Kandidacijski odbori određuju vrijeme i mjesto održavanja glasovanja o predloženim kandidatima, s time da se mora osigurati tajnost glasovanja.

(3) Za kandidate iz reda sudaca općinskih sudova glasuju svi suci općinskih sudova iz nadležnog kandidacijskog odbora, za kandidate iz reda sudaca županijskih sudova glasuju svi suci županijskog suda iz nadležnog kandidacijskog odbora, za kandidate iz reda suca specijaliziranih sudova glasuju svi suci specijaliziranog suda, te za kandidate iz reda suca Vrhovnog suda Republike Hrvatske glasuju svi suci Vrhovnog suda.

Članak 16.

- (1) Kandidacijski odbori dostavljaju Povjerenstvu nakon provedenog glasovanja rezultate glasovanja.
- (2) Povjerenstvo utvrđuje liste kandidata koje se sastavljaju posebno za članove Vijeća iz reda sudaca Vrhovnog suda Republike Hrvatske, posebno za članove Vijeća iz reda sudaca županijskih sudova, posebno za članove Vijeća iz reda sudaca općinskih sudova i posebno za članove Vijeća iz reda sudaca specijaliziranih sudova.
- (3) Listu kandidata za članove Vijeća iz reda sudaca Vrhovnog suda Republike Hrvatske čini šest kandidata koji su ostvarili najveći broj glasova.
- (4) Listu kandidata za članove vijeća iz reda sudaca županijskih sudova čini po jedan kandidat koji je ostvario najveći broj glasova na području kandidacijskog odbora pojedinog županijskog suda.
- (5) Listu kandidata za članove vijeća iz reda sudaca općinskih sudova čini po jedan kandidat koji je ostvario najveći broj glasova na području kandidacijskog odbora pojedinog županijskog suda.
- (6) Listu kandidata za članove vijeća iz reda sudaca specijaliziranih sudova čini devet kandidata i to tri s područja kandidacijskog odbora Visokog prekršajnog suda, tri s područja kandidacijskog odbora Visokog trgovačkog suda i tri s područja kandidacijskog odbora Visokog upravnog suda Republike Hrvatske.
- (7) Utvrđene liste kandidata objavljuje Povjerenstvo na web-stranici Vrhovnog suda Republike Hrvatske.
- (8) Odustanak kandidata s liste nije dopušten nakon objavljivanja liste kandidata.

Članak 17.

- (1) Najkasnije osam dana prije izbora Povjerenstvo će objaviti koja su izborna mjesta i dostaviti izbornim odborima popis sudaca koji glasuju na pojedinom izbornom mjestu.
- (2) Za kandidate sa svih lista iz članka 16. stavka 3., 4., 5. i 6. ovoga Zakona glasuju svi suci.

Članak 28.

- (1) Povjerenstvo utvrđuje rezultate glasovanja i donosi odluku kojom objavljuje:
 1. broj sudaca upisanih u popise sudaca, broj sudaca koji su glasovali, koliko je glasova dobio pojedini kandidat s liste kandidata i koliko je bilo nevažećih glasačkih listića,

2. ime i prezime kandidata koji su izabrani za članove Vijeća.

(2) Za članove Vijeća izabrani su oni kandidati koji su dobili najveći broj glasova.

Članak 42.

(1) U djelokrug Vijeća spada:

- imenovanje sudaca,
- imenovanje i razrješenje predsjednika sudova,
- odlučivanje o imunitetu sudaca,
- premještaj sudaca,
- vođenje stegovnog postupka i odlučivanje o stegovnoj odgovornosti sudaca,
- odlučivanje o razrješenju sudaca,
- sudjelovanje u osposobljavanju i usavršavanju sudaca i sudskih službenika,
- donošenje Metodologije izrade ocjene sudaca,
- vođenje osobnih očevidnika sudaca,
- vođenje i kontrola imovinskih kartica sudaca.

(2) Član Vijeća izuzet je od obavljanja dužnosti člana Vijeća u postupku imenovanja sudaca, imenovanja i razrješenja predsjednika sudova, premještaja sudaca, odlučivanja o razrješenju sudaca, stegovnom postupku, vođenja i kontrole imovinskih kartica sudaca te u postupku odlučivanja o imunitetu suca ako mu je kandidat ili sudac, odnosno jedan od kandidata ili sudaca:

- 1) bračni ili izvanbračni drug ili srodnik po tazbini do drugog stupnja, bez obzira na to je li bračni ili izvanbračni odnos prestao ili nije,
- 2) srodnik u uspravnoj liniji do bilo kojeg stupnja, a u pobočnoj liniji do četvrtog stupnja,
- 3) u odnosu skrbnika, štićenika, posvojitelja, posvojenika, hranitelja, hranjenika, smještene osobe ili udomitelja.

(3) Član Vijeća, čim sazna da postoji koji od razloga za izuzeće iz stavka 2. ovoga članka, dužan je odmah prekinuti obavljanje svih radnji u postupku i o tome obavijestiti Vijeće.

(4) Ako član Vijeća, izvan slučajeva iz stavka 2. ovoga članka, zna za okolnosti koje izazivaju sumnju u njegovu nepristranost u postupcima iz stavka 1. ovoga članka, dužan je o tome odmah obavijestiti Vijeće koje će donijeti odgovarajuću odluku.

Članak 44.

Vijeće donosi odluke većinom glasova svih članova Vijeća ako ovim Zakonom nije drugačije propisano.

Članak 45.

- (1) Stručne, administrativne i računovodstvene poslove za Vijeće obavlja tajništvo na čelu s tajnikom Vijeća.
- (2) Na položaj, prava i obveze službenika i namještenika koji obavljaju poslove iz stavka 1. ovoga članka primjenjuju se propisi koji se odnose na državne službenike i namještenike.
- (3) Tajnik Vijeća ima položaj načelnika sektora u Ministarstvu.

Članak 46.

- (1) Tajnika Vijeća imenuje Vijeće putem javnog natječaja.
- (2) Uvjeti za imenovanje tajnika propisuju se Poslovníkom o radu Vijeća.

Članak 47.

- (1) Vijeće donosi poslovnik o radu kojim se uređuje način rada Vijeća te unutarnje ustrojstvo i način rada tajništva i njegovih službi.
- (2) Poslovnik o radu Vijeće donosi većinom od najmanje osam glasova svojih članova.
- (3) Poslovnik o radu objavljuje se na internetskoj stranici Vijeća.

Članak 48.

Za suca može biti imenovan državljánin Republike Hrvatske koji ima završen sveučilišni diplomski studij prava i položen pravosudni ispit, radno iskustvo u skladu s ovim Zakonom, stručnu sposobnost i iskazane radne sposobnosti.

Članak 49.

- (1) Za suca prekršajnog, općinskog, trgovačkog i upravnog suda može biti imenovana osoba koja je nakon položenoga pravosudnog ispita radila kao savjetnik u sudu ili u drugom pravosudnom tijelu najmanje dvije godine, odnosno bila odvjetnik, javni bilježnik, javnobilježnički prisjednik ili sveučilišni nastavnik pravnih znanosti najmanje dvije godine.

(2) Za suca prekršajnog, općinskog, trgovačkog i upravnog suda može biti imenovana i osoba koja je radila na drugim pravnim poslovima nakon položenoga pravosudnog ispita najmanje četiri godine. Vježbeniku u sudu, državnom odvjetništvu, javnobilježničkom uredu ili odvjetničkom uredu staž nakon položenoga pravosudnog ispita priznaje se kao rad na drugim pravnim poslovima.

(3) Za suca županijskog suda, Visokoga prekršajnog suda Republike Hrvatske, Visokoga trgovačkog suda Republike Hrvatske i Visokog upravnog suda Republike Hrvatske može biti imenovana osoba koja je radila kao pravosudni dužnosnik najmanje 8 godina, ili je bila sudski savjetnik, odvjetnik, javni bilježnik, javnobilježnički prisjednik ili sveučilišni profesor, odnosno docent pravnih znanosti najmanje 12 godina nakon položenoga pravosudnog ispita, odnosno osoba koja je radila na drugim pravnim poslovima najmanje 12 godina nakon položenoga pravosudnog ispita.

(4) Za suca Vrhovnog suda Republike Hrvatske može biti imenovana osoba koja je najmanje 15 godina radila kao pravosudni dužnosnik ili isto toliko godina bila odvjetnik ili javni bilježnik.

(5) Za suca Vrhovnog suda Republike Hrvatske može se imenovati i sveučilišni profesor pravnih znanosti koji ima položen pravosudni ispit i najmanje 20 godina radnog iskustva koji se dokazao svojim stručnim radom na određenom pravnom području, kao i stručnim i znanstvenim radovima.

Članak 51.

(1) Za suca može biti imenovana osoba koja je hrvatski državljanin.

(2) Za suca prekršajnog, općinskog, trgovačkog i upravnog suda može biti imenovana osoba koja je završila Državnu školu za pravosudne dužnosnike.

(3) Za suca županijskog suda, Visokog prekršajnog suda Republike Hrvatske, Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske i Visokog upravnog suda Republike Hrvatske može biti imenovana osoba koja radi kao pravosudni dužnosnik najmanje 8 godina.

(4) Za suca Vrhovnog suda Republike Hrvatske može biti imenovana osoba koja je najmanje 15 godina radila kao pravosudni dužnosnik, isto toliko godina bila odvjetnik, javni bilježnik, sveučilišni profesor pravnih znanosti koji ima položen pravosudni ispit i najmanje 15 godina radnog iskustva nakon položenog pravosudnog ispita i ugledni pravnik s položenim pravosudnim ispitom i najmanje 20 godina radnog iskustva, koji se dokazao svojim stručnim radom na određenom pravnom području, kao i stručnim i znanstvenim radovima.

Članak 52.

- (1) Slobodna sudačka mjesta mogu se popunjavati samo u skladu s planom popunjavanja slobodnih sudačkih mjesta.
- (2) Ministarstvo pravosuđa najkasnije do kraja kalendarske godine donosi za sljedeće dvije godine plan popunjavanja slobodnih sudačkih mjesta u svim sudovima i dostavlja ga predsjedniku Vrhovnog suda Republike Hrvatske i predsjedniku Vijeća.
- (3) Plan iz stavka 1. ovoga članka izmijenit će se ako se tijekom godine činjenice na temelju kojih je donesen bitno izmijene.

Članak 54.

- (1) Kandidati koji su podnijeli prijave na oglas a nisu suci, pristupaju provjeri znanja pred Vijećem. Provjera znanja sastoji se od izrade jedne ili više pisanih radnji, u skladu s odredbama Pravilnika koji donosi Državno sudbeno vijeće.
- (2) Kandidat pisane radnje izrađuje pod osobnim zaporkama.
- (3) Kandidati mogu iz jedne ili više pisanih radnji ostvariti najviše 120 bodova.
- (4) Kandidati na temelju prosjeka ocjena na studiju mogu ostvariti najviše 30 bodova.
- (5) Kandidati koji su zbrojem bodova dobivenim na provjeri znanja i bodova ostvarenih prosjekom ocjena na studiju ostvarili najbolji uspjeh pozivaju se na usmeni razgovor na kojem se ocjenjuje motiviranost kandidata za rad u pravosuđu, sposobnost za rješavanje sukoba, i donošenje odluka, osjećaj za pravdu i odgovorno obnašanje sudačke dužnosti.
- (6) Na usmenom razgovoru kandidat može ostvariti najviše 20 bodova.
- (7) Na temelju rezultata provjere znanja, ocjena na studiju i usmenog razgovora Vijeće sastavlja listu prvenstva kandidata i donosi odluku o imenovanju.
- (8) Lista prvenstva objavljuje se na internetskim stranicama Vijeća i sadrži ukupan zbroj bodova i bodove ostvarene po svakom od kriterija.
- (9) Vijeće donosi Pravilnik o načinu provođenja i ocjenjivanju pisanih radnji iz stavka 1. ovoga članka, o načinu bodovanja ocjena na studiju iz stavka 4. ovoga članka i načinu provođenja i ocjenjivanja usmenog razgovora iz stavka 5. ovoga članka.

Članak 55.

- (1) Kada sudac podnosi prijavu na oglas o slobodnom mjestu suca, Vijeće će od nadležnog sudačkog vijeća zatražiti ocjenu obnašanja sudačke dužnosti.
- (2) Na temelju ukupnog broja bodova utvrđenog ocjenom obnašanja sudačke dužnosti i razgovora na kojem se može ostvariti najviše 20 bodova, Vijeće sastavlja listu prvenstva kandidata.
- (3) Odluka Vijeća o imenovanju sudaca mora biti utemeljena na ukupno ostvarenom broju bodova i utvrđenoj listi prvenstva kandidata.
- (4) Lista prvenstva objavljuje se na internetskim stranicama Vijeća i uključuje ukupan broj bodova i bodove ostvarene po svakom od mjerila za ocjenjivanje rada sudaca utvrđenim odredbama.

Članak 55.a

- (1) Kandidati za suca Vrhovnog suda Republike Hrvatske koji su podnijeli prijave na oglas, a nisu pravosudni dužnosnici, pristupaju provjeri znanja pred Vijećem. Provjera znanja sastoji se od izrade jedne ili više pisanih radnji, u skladu s odredbama Pravilnika koji donosi Državno sudbeno vijeće.
- (2) Kandidati pisane radnje izrađuju pod osobnim zaporkama.
- (3) Kandidati mogu iz jedne ili više pisanih radnji ostvariti najviše 150 bodova.
- (4) Kandidati koji su zbrojem bodova dobivenim na provjeri znanja ostvarili najbolji uspjeh pozivaju se na usmeni razgovor.
- (5) Na usmenom razgovoru kandidat može ostvariti najviše 20 bodova.
- (6) Na temelju rezultata provjere znanja i usmenog razgovora Vijeće sastavlja listu prvenstva kandidata.
- (7) Lista prvenstva objavljuje se na internetskim stranicama Vijeća i sadrži ukupan zbroj bodova i bodove ostvarene po svakom od kriterija.
- (8) Vijeće donosi Pravilnik o načinu provođenja i ocjenjivanju pisanih radnji iz stavka 1. ovoga članka te načinu provođenja i ocjenjivanja usmenog razgovora iz stavka 5. ovoga članka.

(9) Za kandidate s najvećim brojem bodova Vijeće nadležnoj sigurnosno-obavještajnoj agenciji podnosi zahtjev za provedbu temeljne sigurnosne provjere. Zahtjev se podnosi za onoliko kandidata koliko se sudaca imenuje.

(10) Na temelju izvješća o rezultatu sigurnosne provjere nadležne sigurnosno-obavještajne agencije Vijeće donosi ocjenu o postojanju sigurnosnih zapreka.

(11) U slučaju da kandidat iz stavka 9. ovog članka odbije dati suglasnost za provođenje sigurnosne provjere ili se u odnosu na tog kandidata utvrdi postojanje sigurnosnih zapreka, Vijeće nadležnoj sigurnosno-obavještajnoj agenciji podnosi zahtjev za provedbu sigurnosne provjere kandidata koji je ostvario sljedeći najveći broj bodova.

(12) Sigurnosna provjera provodi se sukladno Zakonu o sigurnosnim provjerama.

Članak 56.

(1) Kada Vijeće za suca imenuje kandidate koji su završili Državnu školu za pravosudne dužnosnike izbor mora biti utemeljen na završnoj ocjeni koju su kandidati ostvarili u Državnoj školi i ostvarenim bodovima na razgovoru s kandidatima.

(2) Kada Vijeće za suce imenuje kandidate koji su završili Državnu školu za pravosudne dužnosnike, a završnu ocjenu u Državnoj školi za pravosudne dužnosnike ostvarili su temeljem različitih mjerila, vrijednost završne ocjene tih kandidata usklađuje se na način da se završna ocjena svakog kandidata pomnoži s koeficijentom.

(3) Koeficijent iz stavka 2. ovog članka za svakog kandidata izračunava se na način da se najviša moguća završna ocjena prema propisima koji su važili u vrijeme prijave na oglas o slobodnom sudačkom mjestu, podijeli s najvišom mogućom završnom ocjenom koju je prema važećim propisima kandidat mogao ostvariti u vrijeme njegova ocjenjivanja.

(4) Razgovoru iz stavka 1. ovog članka mogu pristupiti samo kandidati koji su zadovoljili na psihološkom testiranju na koje ih je uputilo Vijeće.

(5) Psihološkim testiranjem utvrđuje se sposobnost kandidata za obnašanje sudačke dužnosti, a provodi ga ovlaštena pravna osoba koju utvrdi Vijeće. Pravilnik o sadržaju, metodama i načinu provedbe psihološkog testiranja donosi Vijeće.

(6) Kandidati koji zadovolje na psihološkom testiranju pozivaju se na razgovor pred Vijećem.

(7) Na razgovoru kandidati mogu ostvariti najviše 30 bodova.

(8) Za kandidate s najvećim brojem bodova Vijeće nadležnoj sigurnosno-obavještajnoj agenciji podnosi zahtjev za provedbu temeljne sigurnosne provjere. Zahtjev se podnosi za onoliko kandidata koliko se sudaca imenuje.

(9) Na temelju izvješća o rezultatu sigurnosne provjere nadležne sigurnosno-obavještajne agencije Vijeće donosi ocjenu o postojanju sigurnosnih zapreka.

(10) U slučaju da kandidat iz stavka 8. ovog članka odbije dati suglasnost za provođenje sigurnosne provjere ili se u odnosu na tog kandidata utvrdi postojanje sigurnosnih zapreka, Vijeće nadležnoj sigurnosno-obavještajnoj agenciji podnosi zahtjev za provedbu sigurnosne provjere kandidata koji je ostvario sljedeći najveći broj bodova.

(11) Sigurnosna provjera provodi se sukladno Zakonu o sigurnosnim provjerama.

Članak 56.a

(1) Odluka o imenovanju sudaca mora biti obrazložena. U obrazloženju odluke Vijeće je dužno za svakog kandidata koji je pristupio razgovoru posebno obrazložiti broj bodova dodijeljenih na razgovoru.

(2) Odluka o imenovanju sudaca objavljuje se u »Narodnim novinama«.

Članak 60.

(1) U slučaju ukidanja ili preustroja suda Vijeće će premjestiti suca na drugi sud istog stupnja i bez pristanka suca.

(2) Preustrojem se smatra spajanje, pripajanje i razdvajanje sudova i druge promjene u stvarnoj i mjesnoj nadležnosti sudova, promjena unutarnjeg ustrojstva suda te promjena potrebnog broja sudaca u sudu sukladno odluci ministra pravosuđa.

(3) Protiv odluke Vijeća o premještanju sudac ima pravo pokrenuti upravni spor.

Članak 61.

(1) Sudac može uz svoj pristanak biti privremeno upućen na rad u drugi sud na vrijeme do dvije godine, s time da se to vrijeme može produžiti najviše još za dvije godine.

(2) Sudac se može privremeno uputiti na rad u drugi sud kada u tom sudu postoji potreba za sucem zbog povećanog priljeva predmeta ili duže odsutnosti s rada sudaca koji u tom sudu obnašaju sudačku dužnost.

(3) Odluku o upućivanju suca u drugi sud donosi Vijeće uz prethodno mišljenje predsjednika suda u koji se sudac upućuje, predsjednika suda gdje sudac obnaša sudačku dužnost i mišljenje predsjednika Vrhovnog suda Republike Hrvatske.

(4) Sudac koji je privremeno upućen na rad u sud višeg stupnja, u postupku i radu na predmetima ima prava i obveze kao viši sudski savjetnik.

(5) Sudac upućen na drugi sud ima pravo na smještaj te na naknadu troškova zbog posebnih uvjeta rada kao što su putni troškovi, troškovi korištenja osobnog automobila u službene svrhe i drugo. Visinu naknade troškova zbog tih uvjeta utvrđuje pravilnikom ministar pravosuđa.

Članak 62.

(1) Sudac odgovara za počinjena stegovna djela.

(2) Stegovna djela jesu:

1. neuredno obnašanje sudačke dužnosti,
2. nepostupanje po odluci donesenoj u postupku za zaštitu prava na suđenje u razumnom roku,
3. obnašanje službe, poslova ili djelatnosti nespojivih sa sudačkom dužnošću,
4. izazivanje poremećaja u radu suda koji znatno utječu na djelovanje sudbene vlasti,
5. povreda službene tajne u svezi s obnašanjem sudačke dužnosti,
6. nanošenje štete ugledu suda ili sudačke dužnosti na drugi način,
7. nepodnošenje imovinske kartice ili neistinito prikazivanje podataka u imovinskoj kartici,
8. nepodvrgavanje prosudbi tjelesnih i duševnih svojstava radi ocjene sposobnosti za obnašanje sudačke dužnosti.

(3) Stegovni postupak za stegovno djelo iz stavka 2. točke 1. ovoga članka pokrenut će se osobito:

1. ako sudac bez opravdanog razloga ne izrađuje i ne otprema sudske odluke,
2. ako je sudačko vijeće ocijenilo rad suca ocjenom nezadovoljavajuće obnaša dužnost,
3. ako je bez opravdanog razloga broj odluka koje je sudac donio u jednogodišnjem razdoblju bitno ispod broja odluka utvrđenih Okvirnim mjerilima za rad sudaca,
4. ako sudac u rješavanju predmeta bez opravdanog razloga bitno odstupa od redoslijeda njihovog zaprimanja u sudu, odnosno ne vodi računa o njihovoj hitnosti.

(4) Ako je pokrenut stegovni postupak protiv suca za stegovno djelo iz stavka 2. točke 2. ovoga članka, Vijeće je dužno o tome obavijestiti nadležno državno odvjetništvo.

Članak 80.

(1) Vijeće imenuje predsjednike sudova.

(2) Predsjednik suda imenuje se na vrijeme od 4 godine. Predsjednik suda ne može biti imenovan više od dva mandata uzastopce osim u sudovima s najviše pet sudaca.

(3) Predsjednik suda koji nije ponovno imenovan nastavlja obnašati sudačku dužnost u sudu u kojem je imenovan za suca.

(4) Ograničenje iz stavka 2. ovoga članka primjenjuje se na imenovanja obavljena nakon stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 81.

(1) Najkasnije tri mjeseca prije isteka vremena na koje je imenovan predsjednik suda, odnosno najkasnije 30 dana nakon prestanka dužnosti predsjednika suda iz drugih zakonom određenih razloga Vijeće će objaviti oglas o slobodnom mjestu predsjednika suda.

(2) Oglas se objavljuje u »Narodnim novinama«, a po potrebi i na drugi način, a sadrži poziv kandidatima da u roku, koji ne smije biti kraći od 15 dana, a niti dulji od 30 dana, podnesu prijavu s dokazima o ispunjavanju uvjeta za imenovanje i program svojega rada.

Članak 83.

(1) Po proteku roka za podnošenje prijave Vijeće će od nadležnog sudačkog vijeća zatražiti mišljenje o kandidatima i ocjene obnašanja sudačke dužnosti, koju ocjenu su dužni dati u roku od 30 dana.

(2) Uz poziv za davanje mišljenja o kandidatima nadležnom sudačkom vijeću dostavit će se prijave svih kandidata s priloženom dokumentacijom.

(3) Mišljenje sudačkog vijeća mora biti obrazloženo za svakog kandidata i sadržavati ocjenu programa rada.

(4) Mišljenje o kandidatima za predsjednika suda i njihovim programima rada zatražit će se od predsjednika neposredno višeg suda, predsjednika Vrhovnog suda Republike Hrvatske i ministra pravosuđa, koji su ga dužni dati u roku od 30 dana.

(5) Ako mišljenja iz prethodnog stavka ne budu dana u roku od 30 dana, smatra se da su dana pozitivna mišljenja.

Članak 87.

- (1) Suci su obvezni u roku od 30 dana od dana prvog stupanja na dužnost podnijeti Državnom sudbenom vijeću izvješće o svojoj imovini, stalnim prihodima te imovini svoga bračnog druga i maloljetne djece sa stanjem na taj dan, a ako je tijekom obnašanja dužnosti došlo do bitne promjene, istekom godine u kojoj je promjena nastala.
- (2) Suci su obvezni u izvješću iz stavka 1. ovoga članka podnijeti podatke i o novčanoj štednji ako ona premašuje jednogodišnji iznos netoprihoda sudaca.
- (3) Oblik i sadržaj obrasca izvješća o imovini pravilnikom propisuje Vijeće.
- (4) Javnost ima pravo uvida u prijavu o imovini.
- (5) Državno sudbeno vijeće dužno je u skladu s posebnim zakonima omogućiti uvid u prijavu o imovini u roku od osam dana od podnošenja pisanog zahtjeva.

Članak 88.

- (1) Državno sudbeno vijeće vodi i kontrolira imovinske kartice sudaca.
- (2) Nakon prvog primitka imovinske kartice suca Vijeće će zatražiti od porezne uprave i drugih tijela podatke kojima raspolažu o njihovoj imovini i usporediti ih s podacima u prijavi imovine.
- (3) Ako za imovinu koju je sudac naveo u imovinskoj kartici nije dostavio podatke o načinu stjecanja te imovine, Državno sudbeno vijeće će zatražiti od suca pisano očitovanje.
- (4) Ako se podaci u izvješću o imovini koje je Vijeće pribavilo na način opisan u stavku 2. ovoga članka razlikuju od podataka koje je sudac naveo u imovinskoj kartici te ako se iz očitovanja suca utvrdi nerazmjer u odnosu na primanja i imovinu suca, Vijeće će o tome obavijestiti predsjednika suda u kojemu sudac obnaša dužnost i predsjednika neposredno višega suda radi pokretanja stegovnog postupka.

PRILOG - Izvješće o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću

OBRAZAC	
IZVJEŠĆA O PROVEDENOM SAVJETOVANJU SA ZAINTERESIRANOM JAVNOŠĆU	
Naslov dokumenta	Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Državnom sudbenom vijeću
Stvaratelj dokumenta, tijelo koje provodi savjetovanje	Ministarstvo pravosuđa
Svrha dokumenta	Važeći Zakon o Državnom sudbenom vijeću donesen je 2010. godine (Narodne novine, broj 116/10) te je nakon toga u 2011., 2013. i 2015. godine mijenjan ukupno pet puta. Novim izmjenama ovog Zakona pristupa se prvenstveno radi otklona utvrđenih nedostataka u njegovog primjeni koje se negativno odražavaju na učinkovitost rada Državnog sudbenog vijeća, a kroz dugotrajnost postupaka imenovanja sudaca i na učinkovitost rada samih sudova. Predloženim se izmjenama nastoji otkloniti neravnomjerna teritorijalna zastupljenost sudaca u Vijeću, prema kojoj prednost u izboru članova Vijeća uvijek ostvaruju suci najvećih sudova. S obzirom da Državno sudbeno vijeće prema Ustavu Republike Hrvatske osigurava samostalnost i neovisnost sudbene vlasti u Republici Hrvatskoj, zakonom se precizira i jača objektivno i nepristrano donošenje odluka iz djelokruga Vijeća, a prvenstveno odluka o imenovanju sudaca. Provedbu navedenih postupaka potrebno je dodatno ubrzati jasnijim planiranjem popunjavanja slobodnih sudačkih mjesta te propisivanjem najduljeg trajanja ovih postupaka. Nadalje, radi jačanja odgovornosti sudaca predlažu se promjene vezane uz izvansudske aktivnosti sudaca, uvođenje veće transparentnosti u sustavu imovinskih kartica sudaca te preciziranje propisanih stegovnih djela, a radi daljnjeg jačanja profesionalizma predlaže se propisivanje strožih uvjeta za imenovanje sudaca županijskih i visokih sudova. U cilju daljnjeg jačanja neovisnosti pravosuđa predlaže se izostavljanje obveze ministra pravosuđa na davanje mišljenja o kandidatima za predsjednika suda. Glavni ciljevi predloženih izmjena i dopuna Zakona o Državnom sudbenom vijeću su povećanje učinkovitosti i transparentnosti u radu Vijeća, ubrzanje i objektivizacija postupaka imenovanja i napredovanja sudaca. U skladu s glavnim ciljem ovoga Prijedloga zakona kao najbitniji prijedlozi izdvajaju se: - izmjena odredbi o sastavu članova Državnog sudbenog vijeća iz reda sudaca (sedam članova) u cilju osiguranja ravnomjernije teritorijalne zastupljenosti članova Vijeća - prilagodba odredaba o imenovanju članova Vijeća iz reda sudaca novom ustroju mreže sudova, prema kojem prekršajni sudovi više neće postojati, te propisivanje uvjeta najmanjeg sudačkog staža od pet godina u sudu određene vrste i stupnja za kandidiranje za člana Vijeća kako bi se osigurala veća kvaliteta rada Vijeća - korekcija oslobođenja od sudačke dužnosti za predsjednika Vijeća (75%) s obzirom

	na njegov stvarni angažman u radu Vijeća - nova ovlast Vijeća za odlučivanje o davanju odobrenja sucima da uz sudačku dužnost obavljaju druge poslove i službe radi stvaranja ujednačene prakse u davanju navedenih odobrenja koja su do sada bila u nadležnosti predsjednika suda - stroži uvjeti za imenovanje sudaca županijskih i visokih sudova (10 umjesto 8 godina obnašanja dužnosti) - ubrzanje postupaka imenovanja sudaca uvođenjem obveze obavješćavanja o sucima koji ispunjavaju uvjete za mirovinu radi pravovremenog planiranja slobodnih sudačkih mjesta i objave oglasa za njihovo popunjavanje godinu dana unaprijed te definiranje najdužeg trajanja postupka imenovanja - radi transparentnijeg i objektivnijeg postupka imenovanja sudaca uvodi se bodovni prag za pozivanje na razgovor pred Vijećem, smanjuje se broj bodova koji se mogu ostvariti na razgovoru pred Vijećem, propisuje se bitan sadržaj razgovora pred Vijećem te obveze Vijeća na pridržavanje redoslijeda kandidata prema ostvarenom broju bodova pri donošenju odluke o imenovanju i na obrazlaganje odluke o imenovanju sudaca, kao i snimanje razgovora s kandidatima u postupcima imenovanja i premještanja sudaca audiovizualnim uređajima te objava snimki nakon donošenja odluka - preciziranje stegovnog djela neurednog obnašanja dužnosti – umjesto dosadašnjeg bitnog odstupanja od neispunjenja sudačke obveze predlaže se definirati kao stegovno djelo donošenje manje od 80% odluka utvrđenih Okvirnim mjerilima za rad sudaca u jednogodišnjem razdoblju bez opravdanog razloga - izostavljanje obveze ministra pravosuđa za davanje mišljenja o kandidatima za predsjednika suda u cilju daljnjeg jačanja samostalnosti i neovisnosti sudbene vlasti - uređenje sustava podnošenja, vođenja i kontrole imovinskih kartica sudaca prema Zakonu o sprječavanju sukoba interesa.
Datum dokumenta	11.06.2018.
Verzija dokumenta	I.
Vrsta dokumenta	Konačni prijedlog zakona
Naziv nacrt zakona, drugog propisa ili akta	Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Državnom sudbenom vijeću
Jedinstvena oznaka iz Plana donošenja zakona, drugih propisa i akata objavljenog na internetskim stranicama Vlade	52
Naziv tijela nadležnog za izradu nacrt	Ministarstvo pravosuđa

Koji su predstavnici zainteresirane javnosti bili uključeni u postupak izrade odnosno u rad stručne radne skupine za izradu nacrtā?	Predstavnici sudova, sudskih savjetnika i Državnog sudbenog vijeća.
Je li nacrt bio objavljen na internetskim stranicama ili na drugi odgovarajući način? Ako jest, kada je nacrt objavljen, na kojoj internetskoj stranici i koliko je vremena ostavljeno za savjetovanje? Ako nije, zašto?	Objava na portalu e-Savjetovanja 04.05.-25.05.2018.
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti dostavili svoja očitovanja?	Dostupno u dokumentu Analiza dostavljenih primjedbi
ANALIZA DOSTAVLJENIH PRIMJEDBI Primjedbe koje su prihvaćene Primjedbe koje nisu prihvaćene i obrazloženje razloga za neprihvatanje	Dostupno u dokumentu Analiza dostavljenih primjedbi
Troškovi provedenog savjetovanja	Provedeno savjetovanje nije prouzročilo troškove

Izvrješće o provedenom savjetovanju - Savjetovanje o Konačnom prijedlogu Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Državnom sudbenom vijeću

Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
Mijo Galiot	KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU	Niz je odredbi ZIDZDSV-a kojima se smanjuje broj bodova koje mogu dati članovi DSV-a na razgovoru (smanjuje se na 15 bodova). Također se predloženim izmjenama ZDSV-a obvezuje DSV da odlučuje „striktno“ prema bodovima. Predlaže se zadržati postojeći zakonski sustav bodovanja kako ga predviđa ZDSV. Štoviše smatram da bi bodove na razgovoru trebalo povećati sa 20 na 30. OBRAZLOŽENJE: ustaljena praksa postojećeg saziva DSV-a je da se broj bodova koje su suci ostvarili u postupku uzima samo kao polazišna osnova i orijentir pri imenovanju sudaca. Lista prvenstva nema snagu imperativnog diktata po kojem bi konačni izbor bio određen redoslijedom kandidata na toj listi. Cilj postupanja koje prethodi imenovanju suca je stjecanje što potpunije slike o kandidatima, pa bi se ograničavanjem samo na one elemente na temelju kojih se sastavlja lista prvenstva, donijela odluka koja ne uzima u obzir ona njihova svojstva koja trebaju biti od bitnog značenja. Takvim postupanjem ne proširuje se područje proizvoljnosti i prekomjerne subjektivnosti u izboru sudaca, već se tako postiže stvaranje potpunije slike o kandidatima. Tu praksu je prihvatio i Ustavni sud u nizu svojih odluka. Dakle, pri izboru sudaca, vodi se računa o bodovima koje su pojedini kandidati ostvarili i svaka dosadašnja odluka o imenovanju je bila na njima utemeljena. Ako se DSV-u oduzme mogućnost izbora i svede ga se isključivo na to da postane tzv. matematička institucija koja će	Djelomično se prihvaća	Kako bi se postupak u što većoj mjeri objektivizirao i kako bi se u konačnici za suce imenovali kandidati koji na temelju propisanih kriterija imaju najbolje rezultate propisan je broj bodova koji se može ostvariti u razgovoru s Vijećem i obveza Vijeća da imenuje suce između 10 kandidata koji su ostvarili najveći broj bodova, s time da razlika između izabranog kandidata i kandidata s najvećim brojem bodova ne smije biti veća od 10 bodova.

		zbrajati bodove kandidata, na taj način će se narušiti njegova temeljna uloga koju mu je povjerio Ustav. U suprotnom, bilo bi najbolje da se DSV ukine i da njegovi članovi budu vrsni matematičari koji će na temelju ukupnog broja bodova imenovati suce. Smatram da to nije bila intencija ustavotvorca, a to je potvrdio i Ustavni sud. Neki segmenti predstavljaju legislativni korak naprijed. Međutim, zanimljivo je primijetiti da se Zakonom o DSV-u smanjuje broj bodova kojim DSV ocjenjuje razgovor kandidati za suce s dosadašnjih najviše 20 na 15. Intencija je izvršne vlasti očito svesti rad DSV-a na prosto matematičko zbrajanje bodova, čime se on bitno ograničava u ostvarivanju svoje temeljne ustavne uloge da, kao samostalno i neovisno sudbeno tijelo, imenuje suce. To zasigurno predstavlja grubo narušavanje ustavnih načela trodiobe vlasti te samostalnosti i neovisnosti sudbene vlasti, a što je nastavak dugogodišnjeg trenda. S druge strane, izvršna vlast u nizu slučajeva zadržava ekskluzivno pravo da odlučuje po slobodnoj ocjeni bez objektiviziranih kriterija. Najbolji primjer takvog postupanja je bodovanje kandidata za Državnu školu za pravosudne dužnosnike, kada Pravosudna akademija, kao tijelo izvršne vlasti, može bodovati razgovor s najviše 100 bodova.		
Mijo Galot	KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU	NASTAVAK RACIONALIZACIJE MREŽE SUDOVA KOMENTAR: Predložena racionalizacija mreže sudova podrazumijeva ustanovljenje novih 10 općinskih sudova i jednog trgovačkog suda. Dakle, tu se ne radi o racionalizaciji, već o vraćanju „starih“ sudova koji su ukinuti prije dvije godine. To pokazuje „lutanje“ i diskontinuitet u reorganizaciji mreže sudova, što negativno djeluje na razvoj hrvatskog pravosuđa. Ne može se očekivati poboljšanje stanja hrvatskog pravosuđa sve dok je ono tema dnevno-političkih prepucavanja i dok njegov razvoj ovisi o volji trenutno vladajuće političke garniture.	Prima se na znanje	Primjedba se ne odnosi na Nacrt konačnog prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Državnom sudbenom vijeću

		Nužno je donijeti strateški dokument kojim bi se definirale temeljne odrednice njegova razvoja i koji bi bio plod suglasja i napora svih parlamentarnih stranaka. Taj dokument bi trebao sadržavati i sveobuhvatnu ocjenu o učincima provedene, ali i buduće reorganizacije mreže sudova. Glavni ciljevi te usluglašene „politike“ svakako moraju biti daljnje ujednačavanje radne opterećenosti sudaca, skraćivanje trajanja sudskih postupaka, potpunije iskorištavanje ljudskih potencijala, jačanje učinkovitosti suda u rješavanju predmet i racionalizacija troškova.		
Mijo Galiot	KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU, Članak 1.	Članak 1. ZIDZDSV-a (čl. 4. st. 2. ZDSV-a) Predlaže se brisati članak 1. ZIDZDSV-a i zadržati postojeću odredbu članka 4. stavka 2. ZDSV-a koja određuje sastav članova DSV-a iz reda sudaca, tako da dva suca budu iz reda Vrhovnog suda, dva županijska suca, dva općinska i jedan iz reda specijaliziranih sudova OBRAZLOŽENJE: U Hrvatskoj je približno 2/3 prvostupanijskih sudaca u odnosu na ukupan broj sudaca. Predloženim izmjenama gotovo 1300 sudaca će biti zastupljeno u DSV-u s jednim predstavnikom (umjesto dosadašnjih dvoje), 350 sudaca županijskih sudova s tri predstavnika, 100 sudaca visokih sudova s jednim predstavnikom, a 45 sudaca Vrhovnog suda s dva predstavnika. I taj jedan predstavnik prvostupanijskih sudova „po zakonu“ velikih brojeva će uvijek biti iz Zagreba s obzirom na broj sudaca s tog područja. Izneseni podaci pokazuju da se izmjenama ne samo da se neće osigurati teritorijalna zastupljenost članova DSV-a, već će oni gotovo svi biti iz jednog grada. Stoga nije jasno kako će se predloženim osigurati ravnomjerna teritorijalna zastupljenost sudaca iz svih krajeva Hrvatske.	Ne prihvaća se	Sastav Državnog sudbenog vijeća ne mora nužno odražavati i osiguravati razmjernu zastupljenost sudaca svih sudova u Republici Hrvatskoj, što s obzirom na ograničen broj članova Vijeća nije niti moguće. Broj sudaca iz reda županijskih sudova predlaže se povećati kako bi se osigurala ravnomjernija teritorijalna zastupljenost sudova i sudaca, podjelom cijelog područja na tri izborne jedinice.
Zorislav	KONAČNI	Dodaje se st. 2 čl. 4 a	Ne prihvaća se	Zamjenik zamjenjuje predsjednika u

Kaleb	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU, Članak 2.	„Zamjeniku predsjednika Vijeća umanjuju se obveze u obavljanju sudačke dužnosti za 50%.“. Obrazloženje : Zamjenik često mora mjenjati predsjednika i pomagati mu u radu, te je potrebno da mu se se prizna umanjenje sudačke dužnosti za 50 %.		slučaju njegove odsutnosti ili spriječenosti, a uglavnom se radi o iznimnim i jednokratnim situacijama pa ovakvo propisivanje nije potrebno. Pored navedenog, zamjenik predsjednika Vijeća ne mora biti sudac.
Mijo Galiot	KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU, Članak 10.	Članak 10. ZIDZDSV-a (čl. 17. st. 2. ZDSV-a) Predlaže se brisati članak 11. ZIDZDSV-a odnosno zadržati postojeću odredbu članka 17. stavka 2. ZDSV-a koja glasi: „Za kandidate sa svih lista iz članka 16. stavka 3., 4., 5. i 6. ovoga Zakona glasuju svi suci.“ OBRAZLOŽENJE: Prema postojećoj zakonskoj regulaciji svi su suci, dakle i prvostupanjski i drugostupanjski i oni s viših, visokih i Vrhovnog suda glasovali za kandidate sa svih lista. To znači da je svaki sudac imao pravo glasovati za onoliko kandidata s lista koliko ih se biralo u DSV. Novi način izbora članova DSV ograničava to pravo glasa samo u odnosu na jednu listu kandidata. Primjerice svi prvostupanjski suci će glasovati samo za jednog kandidata s prvostupanjskih sudova, a 45 sudaca Vrhovnog suda će sami glasovati za dva kandidata iz reda sudaca Vrhovnog suda. Dakle, predloženi način izbora članova DSV-a će biti znatno neobjektivniji i nedemokratičniji u odnosu na dosadašnji. Osim toga predloženo će stvoriti tzv. pravosudne getoe unutar kojih će pravosudni čelnici, snagom svoga autoriteta, i uz subjektivan i arbitraran pristup bitno utjecati na izbor budućih članova DSV-a. S druge strane, s obzirom na broj onih kojih će ih imati pravo birati, tako izabrani članovi će imati znatno okrnjen autoritet i legitimitet za obnašanje te važne dužnosti i zastupanje interesa svih sudaca kroz djelovanje u	Ne prihvaća se	Ograničenje mogućnosti glasanja na izborima za članove Vijeća iz reda sudaca propisuje se upravo s ciljem osiguranja pravednijeg sustava glasanja, u kojem će se osigurati ravnomjernija teritorijalna zastupljenost sudaca i sudova u Republici Hrvatskoj.

		DSV-u.		
Siniša Marinović	KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU, Članak 13.	Smatram da se ovakvom rješidbom ni na koji način ne doprinosi transparentnosti donošenja odluka o izboru kandidata već se u stručnoj i široj javnosti sasvim opravdano može stvoriti dojam kako Državno sudbeno vijeće donosi odluku samo i isključivo na temelju obavljenog razgovora i bez obzira na sve ostale zakonom propisane kriterije odnosno prethodno utvrđene bodove svakog pojedinog kandidata. Osim toga, radi se o presedanu zbog kojeg se nameće pitanje zašto se audiovizualno snimanje razgovora uvodi (isključivo) u odnosu na razgovore pred Državnim sudbenim vijećem, a ovo posebno kada se ima u vidu činjenica da takvo snimanje nije predviđeno odnosno propisano u odnosu na bilo koju drugu instituciju ili struku. Nadalje, uvođenjem audiovizualnog snimanja (isključivo) razgovora sa sucima odnosno kandidatima za suce se isti ne samo izlažu dodatnom i nepotrebnom stresu već se izvrgavaju subjektivnim javnim ocjenama razgovora odnosno ostavljenog dojma na razgovoru, koji kao takav predstavlja samo jedan od propisanih kriterija za izbor odnosno donošenje odluke od strane Državnog sudbenog vijeća. Objavljivanjem razgovora se dovodi u lošiju poziciju ionako loša pozicija prvostupanjskih sudaca koji su u direktnom kontaktu sa strankama prilikom vođenja rasprava, a koji u razgovoru prilikom natječaja za viši sud ne odgovaraju samo na stručna pitanja nego iznose i privatne podatke što dovodi do dodatne nesigurnosti sudaca. Svakako valja napomenuti da suci nisu javne osobe čime je na ovaj način ugrožena njihova privatnost te je ovakvo rješenje u suprotnosti s Konvencijom o zaštiti osobnih podataka. Siniša Marinović	Djelomično se prihvaća	Odredbe Nacrta konačnog prijedloga zakona su dorađene na način da se ostavlja mogućnost Državnom sudbenom vijeću da odluči hoće li se snimati i objaviti razgovori u postupcima imenovanja i premještaja sudaca.

Siniša Marinović	KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU, Članak 13.	Smatram da nije potrebno niti korisno da se objavljuju odluke sa obrazloženjem budući da ukoliko se radi o odlučivanju o stegovnom postupku nije potrebno da sve pojedinosti i detalji iz privatnog života budu objavljeni na WEB stranici. Pogotovo zato što su prvostupanjski suci svakodnevno u radu sa strankama koje čitajući takve odluke mogu stvoriti krivu predodžbu i neprimjereno te nepotrebno komentirati sadržaje takvih odluka, a što bi moglo utjecati na rad sudaca. Također, takve odluke se na WEB-u otvaraju čim se upiše ime dotičnog suca i trajno ostaju, a što utječe na rad i sigurnost te ugrožava privatnost pojedinog suca. Isto tako, ne objavljuju se odluke niti obrazloženja odluka drugih tijela u RH pa nije jasno zbog čega bi to trebalo objavljivati u ovom slučaju. Osim toga, svatko tko želi uvid u neke odluke Državnog sudbenog vijeća može uvijek i u svako doba pristupiti u prostorije istog radi uvida.	Ne prihvaća se	Ova obveza Vijeća kao javnog tijela proizlazi iz samog Zakona o pravu na pristup informacijama, a pri tome se mora osigurati primjena propisa kojima se osigurava zaštita osobnih podataka.
Leon Širić	KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU, Članak 13.	Odredbom čl. 13. Nacrta konačnog prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o državnom sudbenom vijeću (a kojim se u čl.44. iza stavka 1. dodaju stavci 2. i 3. Zakona o državno sudbenom vijeću) propisano je da se odluke i akti Vijeća objavljuju na njegovoj mrežnoj stranici te da se razgovori s kandidatima u postupcima imenovanja i premještaja sudaca snimaju audiovizualnim uređajima, a snimke objavljuju na mrežnoj stranici Vijeća nakon donošenja odluka. Smatram da se ovakvom rješidbom ni na koji način ne doprinosi transparentnosti donošenja odluka o izboru kandidata već se u stručnoj i široj javnosti sasvim opravdano može stvoriti dojam kako Državno sudbeno vijeće donosi odluku samo i isključivo na temelju obavljenog razgovora i bez obzira na sve ostale zakonom propisane kriterije odnosno prethodno utvrđene bodove svakog pojedinog	Djelomično se prihvaća	Odredbe Nacrta konačnog prijedloga zakona su dorađene na način da se ostavlja mogućnost Državnom sudbenom vijeću da odluči hoće li se snimati i objaviti razgovori u postupcima imenovanja i premještaja sudaca.

		kandidata. Osim toga, radi se o presedanu zbog kojeg se nameće pitanje zašto se audiovizualno snimanje razgovora uvodi (isključivo) u odnosu na razgovore pred Državnim sudbenim vijećem, a ovo posebno kada se ima u vidu činjenica da takvo snimanje nije predviđeno odnosno propisano u odnosu na bilo koju drugu instituciju ili struku. Nadalje, uvođenjem audiovizualnog snimanja (isključivo) razgovora sa sucima odnosno kandidatima za suce se isti ne samo izlažu dodatnom i nepotrebnom stresu već se izvrgavaju subjektivnim javnim ocjenama razgovora odnosno ostavljenog dojma na razgovoru, koji kao takav predstavlja samo jedan od propisanih kriterija za izbor odnosno donošenje odluke od strane Državnog sudbenog vijeća. Objavljivanjem razgovora se dovodi u lošiju poziciju ionako loša pozicija prvostupanijskih sudaca koji su u direktnom kontaktu sa strankama prilikom vođenja rasprava, a koji u razgovoru prilikom natječaja za viši sud ne odgovaraju samo na stručna pitanja nego iznose i privatne podatke što dovodi do dodatne nesigurnosti sudaca. Svakako valja napomenuti da suci nisu javne osobe čime je na ovaj način ugrožena njihova privatnost te je ovakvo rješenje u suprotnosti s Konvencijom o zaštiti osobnih podataka i povrede prava na privatnost prilikom razgovora kandidata. Osim toga, kao što je i do sada bilo sjednice vijeća prilikom razgovora su javne i često prisustvuju i novinari pa je i na taj način omogućena transparentnost i uvid u izbor kandidata za viši sud ili za izbor predsjednika suda, a takvom razgovoru pred DSV može uvijek prisustvovati sva zainteresirana javnost.		
Alen Golub	KONAČNI	Poštovani,	Ne prihvaća se	Ova obveza Vijeća kao javnog tijela

	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU, Članak 13.	U cilju osiguranja što transparentnijeg rada Vijeća, što je i prema obrazloženju predlagatelja cilj izmjena Zakona o DSV-u, potrebno je da se odluke i akti Vijeća objavljuju na njegovoj mrežnoj stranici u cijelosti, odnosno s obrazloženjem. Stoga predlažem da čl. 44. st. 2. glasi: "Odluke i akti Vijeća u cijelosti se objavljuju na mrežnoj stranici Vijeća. " Alen Golub		proizlazi iz samog Zakona o pravu na pristup informacijama, a pri tome se mora osigurati primjena propisa kojima se osigurava zaštita osobnih podataka.
Zorislav Kaleb	KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU, Članak 13.	Predlažem kao i kolege Širić i Marinović brisati st. 2. Podredno propisati da se snima uz pristanak kandidata, koji ne utječe na bodovanje razgovora. Postavlja se pitanje i autorskih prava snimke za daljnje reproduciranje na ostavim TV mrežama.	Ne prihvaća se	Odredbe Nacrta konačnog prijedloga zakona su dorađene na način da se ostavlja mogućnost Državnom sudbenom vijeću da odluči hoće li se snimati i objaviti razgovori u postupcima imenovanja i premještanja sudaca.
Ante Drezga	KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU, Članak 18.	Iz obrazloženja prijedloga izmjene odredbe članka 51. stavka 3. Zakona o državnom sudbenom vijeću proizlazi da predlagač zakona polazi od pretpostavke da je dužina pravosudnog staža mjerilo kvalitete nečijeg rada, pa polazeći od te pretpostavke zaključuje da će se propisivanjem strožih uvjeta za imenovanje sucem županijskog ili visokog suda (na način da se minimalno trajanje pravosudnog staža povećava na deset umjesto osam godina prema važećem Zakonu), povećati kvaliteta višeg odnosno visokog sudovanja. Kvalitetnije više odnosno visoko sudovanje se postiže imenovanjem objektivno najboljih kandidata prijavljenih na natječaj kojim se popunjava slobodno sudačko mjesto na županijskom ili visokom sudu. Kvaliteta za napredovanje na županijski ili visoki sud se mjeri ocjenom obnašanja sudačke dužnosti i bodovanjem razgovora pred Državnim sudbenim vijećem. Prema važećem Zakonu o sudovima (a ta se	Ne prihvaća se	Obnašanjem sudačke dužnosti kroz određeno vremensko razdoblje nesporno se stječu određena znanja, vještine i iskustva koja doprinose uspješnijem obavljanju sudačke dužnosti. Navedeno naravno nije jedini kriterij vrednovanja obnašanja sudačke dužnosti pa je samo jedan od kriterija koji se uzimaju u obzir u ocjenjivanju sudaca, ali je isto tako činjenica da je potrebno zakonom propisati prethodno obnašanje sudačke dužnosti u određenom trajanju kao uvjet imenovanja u više sudove, koje niti prema važećem Zakonu o Državnom sudbenom vijeću nije istovjetno razdobljima ocjenjivanja sudaca.

		odredba prema Konačnom prijedlogu Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o sudovima neće mijenjati) u postupku napredovanja za suca županijskog ili visokog suda ocjenjuje se rad suca u posljednjih pet godina u kojima je sudac obnašao sudačku dužnost. Dakle, kvaliteta za napredovanje mjeri su u razdoblju od pet godina pravosudnog staža, a ne za cijelo vrijeme trajanja pravosudnog staža. Ako je razdoblje od pet godina dovoljno za dokazivanje kvalitete za napredovanje na viši sud, to je razdoblje od osam godina pravosudnog staža je dovoljno dugo razdoblje u kojem pojedini pravosudni dužnosnik može ostvariti razinu znanja, vještina, vrijednosti, stavova i navika za napredovanje na županijski ili visoki sud. Mišljenja sam da je razdoblje od osam godina pravosudnog staža je dovoljno dugo razdoblje u kojem pojedini pravosudni dužnosnik može ostvariti razinu znanja, vještina, vrijednosti, stavova i navika za napredovanje na županijski ili visoki sud, a da razdoblje od pet godina dovoljno za dokazivanje kvalitete za napredovanje na viši sud. Iz navedenih razloga predlažem odustajanje od izmjene članka 51. stavka 3. Zakona o državnom sudbenom vijeću u dijelu kojim se predlaže desetogodišnje minimalno trajanje pravosudnog staža kao uvjet za napredovanje na županijski ili visoki sud. Predlažem da se ostane kod dosadašnjeg uvjeta od osam godina pravosudnog staža.		
Zorislav Kaleb	KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM	Dodsje se st. 2 čl. 54.a koji glasi: (2) U slučaju prekoračenja roka predsjednik Vijeća će o razlozima prekoračenja obavijestiti predsjednika Vrhovnog suda Republike Hrvatske i ministra pravosuđa. Obrazloženje: Smatramo da je o prekoračenju roka predsjednik Vijeća dužan o razlozima prekoračenja	Ne prihvaća se	Propisivanje ovakve obveze smatra se nepotrebnim i ne bi doprinijelo učinkovitijoj provedbi postupaka imenovanja sudaca, a posebno je dvojbeno treba li predsjednik Vijeća kao samostalnog i neovisnog tijela koje osigurava samostalnost i neovisnost

	SUDBENOM VIJEĆU, Članak 21.	obavijestiti predsjednika Vrhovnog suda RH i ministra pravosuđa. Time bi se izbjeglo često prekoračenje, te isto postalo iznimka.		sudbene vlasti podnositi izvješće ministru pravosuđa kao pripadniku izvršne vlasti.
vlatka vranešić	KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU, Članak 24.	Bez obzira što se u prijedlogu Zakona ovaj članak više puta komentirao, i navedeno je da su komentari usvojeni, i dalje je u konačnom prijedlogu Zakona ostao potpuno neizmijenjen članak. Što doista dovodi u pitanje čemu je svrha naših komentara zapravo..? Još jednom želim ukazati zakonodavcu na nepravdu koja se radi s ovim člankom Zakona u kojem se propisuje da se isključivo bira zamjenik Državnog odvjetnika temeljem broja bodova na završnom ispitu u Pravosudnoj akademiji. Jer se doista postavlja pitanje što je bitno pri odabiru zamjenika i sudaca i zašto se ne da je nikakva važnosti niti položenom pravosudnom ispitu odnosno bodovima ostvarenim tamo, niti duljina staža, niti ocijene, niti mišljenje čelnika tijela u koji se kandidat bira, nego samo ocjena sa jednog ispita u našoj profesionalnoj karijeri. Dok se za izbor zamjenika i sudaca na viša državna odvjetništva i sudove temelji na više kriterija..? Dakle netko tko uopće nije u sustavu može imati maksimalan broj bodova na završnom ispitu i samim tim je on imenovan za zamjenika ili suca.. dakle i tijelo koje bira više nije DOV nego pravosudna akademija jer su i bodovi sa usmenog smanjeni na 15. Dakle, na ovaj način se poručuje svim onima koji godinama dobro odrađuju svoj posao da odu iz pravosuđa jer to što je njihov predsjednik suda zadovoljan sa njima ili državni odvjetnik nema nikakvog utjecaj na njihovo imenovanje i tu dolazimo do APSURDA u pravosuđu. Dakle, zaključno ova odredba je apsolutno nepoštena, i dovesti će do odlaska sudskih i državnoodvjetničkih savjenika iz pravosuđa. Vlatka Vranešić- državno odvjetnička savjetnica u ODO Zagreb	Ne prihvaća se	Manji broj bodova koji se mogu ostvariti u razgovoru s Vijećem u odnosu na važeće zakonodavno rješenje propisan je kako bi se postupak imenovanja sudaca u što većoj mjeri objektivizirao i kako bi se u konačnici za suce prvostupanjskih sudova imenovali kandidati koji su u prethodnom selekcijskom postupku ostvarili najbolje rezultate. S obzirom na izostanak prijedloga razrađenih objektivnih i kvantitativno izraženih kriterija (primjerice rezultati u dosadašnjem radu), uspjeh u Državnoj školi za pravosudne dužnosnike ostaje, uz razgovor pred Vijećem, jedini mjerodavni kriterij vrednovanja pri imenovanju na pravosudne dužnosti u tijelima prvog stupnja.
Nikolina Primorac	KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O	Predloženim čl.56. st.6. Zakona o DSV-u se propisuje da "će vijeće za suca imenovati kandidate koji su ostvarili najveći broj bodova". Dakle, zakon obvezuje	Djelomično se prihvaća	Kako bi se postupak u što većoj mjeri objektivizirao i kako bi se u konačnici za suce imenovali kandidati koji na

IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU, Članak 24.	DSV da imenuje kandidate prema listi prvenstva. Zanima me da li je radna skupina prilikom izrade ovoga stavka imala saznanja o dosadašnjim odlukama Ustavnog suda RH (U-III-1042/2012, U-III-1306/2013, U-III-4631/2015) u kojima je navedeno da DSV prilikom odlučivanja ne može biti obavezan listom prvenstva koja zapravo treba biti samo polazni temelj za donošenje konačne odluke. Dakle, kako ćete objasniti taj dio prijedloga zakona kada već postoje odluke Ustavnoga suda o tome da se DSV-u ne može nametati nikakva obveza imenovanja prema listi prvenstva jer kako se navodi u odlukama " ...bila bi dovedena u pitanje Ustavom propisana samostalnost DSV-a u donošenju odluke o imenovanju suca". U odnosu na završni ispit želim reći da je žalosno da se nova pravila o imenovanju uvode nakon što je 159 kandidata na prvom roku položilo završni ispit kada nije bilo govora o važnosti ikakvih bodova. Na ispit smo izašli, položili ga, ponovno stekli uvjete za imenovanje da bi se sada, po ne znam koji puta, ponovno mijenjao zakon i to na način da su bodovi sa završnog ispita jedini faktor u imenovanju (15 bodova dobivenih od strane DSV-a je ništa naspram 300 sa završnog ispita). Pitam se da li ste svjesni da si svaki kandidat završnim bodovima određuje karijeru do kraja života, a da se pri tome nitko ne pita kakav je taj kandidat, što on radi, koliko radi, koje predmete radi, kako uspješno radi, koji mu je omjer potvrđenih/ukinutih odluka, kolika mu je godišnja statistika, da li se taj kandidat dodatno obrazuje, da li je možda doktorirao, da li predaje na kakvom sveučilištu, piše li znanstvene radove????? Ne! Predloženim izmjenama zakona se smatra da je najbolji kandidat onaj koji je dobio najviše bodova na završnom ispitu. Ako ćemo kompetentnost kandidata mjeriti prema uspjehu na završnom ispitu zanima me da li su svi upoznati sa činjenicom što je to završni ispit i kako se	temelju propisanih kriterija imaju najbolje rezultate propisan je broj bodova koji se može ostvariti u razgovoru s Vijećem i obveza Vijeća da imenuje suce između 10 kandidata koji su ostvarili najveći broj bodova, s time da razlika između izabranog kandidata i kandidata s najvećim brojem bodova ne smije biti veća od 10 bodova. Nejasna je primjedba da pri polaganju završnog ispita na prvom ispitnom roku kandidatima nije bio poznat značaj postignutog broja bodova, a s obzirom da je odredba članka 56. stavka 1. Zakona o Državnom sudbenom vijeću (važeća zakonska odredba), koja glasi:" Kada Vijeće za suca imenuje kandidate koji su završili Državnu školu za pravosudne dužnosnike izbor mora biti utemeljen na završnoj ocjeni koju su kandidati ostvarili u Državnoj školi i ostvarenim bodovima na razgovoru s kandidatima.", na snazi od svibnja 2011.
---	--	--

		on provodi, a posebno sa činjenicom da se od ukupno 300 bodova na ispitu, 260 bodova dobije na temelju slobodne procjene ispitne komisije. Gospodo, nadam se da nikada nećete morati ići na tu slobodnu procjenu koja će u nekoliko minuta zamijeniti godine i rezultate vašeg rada.		
Nikolina Primorac	KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU, Članak 24.	U Vašem izvješću o konačnom prijedlogu zakona navodite kako ste uvažili primjedbe Udruge hrvatskih sudskih savjetnika i vježbenika (UHSSV) na način da se izostavlja ograničenje broja kandidata koji mogu pristupiti razgovoru s članovima Vijeća. Napominjete da je primjedba UHSSV uvažena s obzirom da važeći Zakon o Pravosudnoj akademiji ne diferencira kandidate po uspješnosti, već određuje da su svi kandidati koji ostvare 225 bodova položili završni ispit. Budući da se završni ispit ne može ponovno polagati, a s obzirom da je velik broj sudskih savjetnika i drugih kandidata za suce ovaj ispit već položio bez da im je bilo poznata mogućnost uvođenja ovog ograničenja, navodite da bi rješenje iz Prijedloga zakona bilo prema njima diskriminatorno u odnosu na kandidate koji će u budućnosti pristupati polaganju ovog ispita. Dakle, prihvaćate primjedbu da je takvo rješenje bilo DISKRIMINATORNO pa ste sada taj dio jednostavno izbacili iz konačnog prijedloga zakona smatrajući da će time diskriminacija biti uklonjena. Želim naglasiti da uopće nije bitno to da li se na razgovor pozivaju kandidati koji imaju više od 260, 280.... bodova ili peterostruko više kandidata od broja sudaca koji se bira. Bitno je to da propisivanjem obveze DSV-u da se mora držati liste prvenstva, kandidati s malim brojem bodova (u nekim će slučajevima to na žalost biti i oni s 270 bodova) jednostavno nemaju nikakve šanse za imenovanje, a to su u većini slučajeva upravo kandidati s prvog roka kojima nije bila poznata namjera ponovnog mijenjanja uvjeta za imenovanje. U tome je na žalost	Ne prihvaća se	Primjedba koja je uvažena u Prijedlogu zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Državnom sudbenom vijeću odnosila se na ukidanje posebnog bodovnog praga za mogućnost pristupanja usmenom razgovoru pred Vijećem, a s obzirom na uvažavanje legitimnih očekivanja svih kandidata koji su s uspjehom položili završni ispit u Držanoj školi za pravosudne dužnosnike da će se moći natjecati za imenovanje na pravosudne dužnosti u pravosudnim tijelima prvog stupnja. Navedena mogućnost niti u jednom trenutku nije bila zajamčena kao pravo na imenovanje. U ostalom dijelu upućuje se na očitovanje uz prethodnu primjedbu.

		diskriminacija, jer to što će ti kandidati sada moći izaći na razgovor - ne mijenja suštinu problema. S jedne strane će se opteretiti DSV (pogledajmo samo koliko je kandidata s natječaja od lipnja 2017), a s druge strane ti isti kandidati kojima je sada omogućen izlazak na razgovor će već u startu znati da onaj s 260 bodova nikako neće moći preći onoga s 290.		
Gregor Sakradžija	KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU, Članak 24.	Komisija državne škole faktički se pretvara u DSV ili DOV, jer njihovi bodovi čine 95% konačne ocjene prilikom odlučivanja o imenovanju (maksimalnih 300 bodova iz Državne škole nasuprot maksimalnih 15 bodova dodijeljenih od strane DSVa ili DOVa), tako da se može postaviti pitanje uopće svrhe postojanja DSVa i DOVa za imenovanja na ovoj razini. Naravno na navedeno se nadovezuje pitanje ustavnosti takvog rješenja po kojem ad hoc ispitna komisija Pravosudne akademije u biti preuzima ustavnu funkciju DSV-a i DOV-a i faktički vrši kadrovanje pravosudnih dužnosnika na ovom nivou. O objektivnosti ocjene na završnom ispitu u Državnoj školi za pravosudne dužnosnike suvišno je uopće raspravljati, jer dovoljno, sama za sebe, govori činjenica ne postojanja prava prigovora na esejski dio pisanog dijela (koji nosi većinu, i to 160 od ukupnih 200 bodova s pisanog dijela), a ne postoji niti pravo uvida u točne odgovore prema kriterijima ispitivača, tako da pored svog odgovora u pisanom testu samo nailazite na grafitnom olovkom upisano npr. 5 (dakle, 5 od 10 bodova), te vam ne preostaje drugo nego se pomiriti s takvom ocjenom, iako vam nije jasno kako je trebalo odgovoriti na pitanje da bi postigli više bodova.	Ne prihvaća se	Kako bi se postupak u što većoj mjeri objektivizirao i kako bi se u konačnici za suce imenovali kandidati koji na temelju propisanih kriterija imaju najbolje rezultate propisan je broj bodova koji se može ostvariti u razgovoru s Vijećem i obveza Vijeća da imenuje suce između 10 kandidata koji su ostvarili najveći broj bodova, s time da razlika između izabranog kandidata i kandidata s najvećim brojem bodova ne smije biti veća od 10 bodova. Odredbom članka 124. stavka 3. Ustava Republike Hrvatske propisano je da Vijeće odluke donosi na nepristran način na temelju kriterija propisanih zakonom, pri čemu su nedvojbeno kriteriji imenovanja sudaca u prvostupanske sudove propisani odredbama Zakona o Državnom sudbenom vijeću. Predmet i postupak polaganja završnog ispita u Državnoj školi za pravosudne dužnosnike nisu propisani ovim Zakonom, već Zakonom o Pravosudnoj akademiji pa se primjedba u tom dijelu neće posebno razmatrati.
Andrea Simić Rukavina	KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA	Poštovani, u potpunosti se slažem s kolegicom Vranešić. Kad je prvi puta objavljen poziv za polaganje završnog ispita za pravosudne dužnosnike, nije bilo govora da bi bodovi postignuti na ispitu uopće trebali	Ne prihvaća se	Kako bi se postupak u što većoj mjeri objektivizirao i kako bi se u konačnici za suce imenovali kandidati koji na temelju propisanih kriterija imaju najbolje rezultate propisan je broj

ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU, Članak 24.	biti kriterij za imenovanje, a nipošto da bi to bio jedini kriterij. Nakon što su bodovi prvoj generaciji podijeljeni, pojavio se nacrt zakonske odredbe da su bodovi jedini kriterij za imenovanje (uz minoran broj bodova koji se dobiva na razgovoru pred DSV). Smatram da bi se trebalo provjeriti koji je prosječan broj bodova koje su dobile osobe koje su položile ispit na prvom roku u usporedbi s kasnijima. No, da uopće ne uzimamo u obzir da samo bodovanje završnog ispita nije bilo jednako na svim rokovima, nije logično da jedini kriterij izbora budu bodovi s jednog ispita jer, ako je tako, postavlja se niz pitanja i to: Koja je uopće funkcija Državnog sudbenog vijeća prilikom izbora sudaca? Koji je smisao praćenja rada savjetnika kada im rad uopće ne utječe na imenovanje? Predstavlja li godišnja ocjena sudskom savjetniku samo osnovu za dobiti koji dan godišnjeg odmora? Čemu se uopće dodatno usavršavati i završavati poslijediplomske studije kad sve to nema uopće utjecaja u izboru? Bodovi sa završnog ispita mogu biti jedan od kriterija za imenovanje, ali svakako ne jedini kriterij, jer su razlike u bodovima (od 225 do 300) tako velike da 15 bodova koje bi DSV dodjeljivao na razgovoru svakako nije dovoljno velik da bi uopće osobe koje imaju manje od 280 bodova ušla u izbor. Stoga samo brisanje odredbe da se osobe koje imaju manje od 260 bodova neće pozivati na razgovor, ništa ne znači. Bolje da se i ne pozivaju, kad već ionako nemaju nikakve šanse. Iz ovoga članka proizlazi da je bodovanje sa završnog ispita jedini kriterij, uspjeh ostvaren u radu, na pravosudnom ispitu, tijekom studija, objavljivanje radova i stručnih članaka, doktorat, sve zajedno ništa ne vrijedi, samo je važno jedno arbitrarno ocjenjivanje s jednog ispita, a za koji, uzgred govoreći, prva generacija uopće nije znala kako će doista izgledati i što je potrebno te na koje bodove se objektivno nije moglo niti žaliti (nije se moglo žaliti na esejske dio) itd. Valjalo bi ukazati i da se na polaganju ispita bira želi li se polagati građanski ili kazneni dio, ali kod	bodova koji se može ostvariti u razgovoru s Vijećem i obveza Vijeća da imenuje suce između 10 kandidata koji su ostvarili najveći broj bodova, s time da razlika između izabranog kandidata i kandidata s najvećim brojem bodova ne smije biti veća od 10 bodova. Nejasna je primjedba da pri polaganju završnog ispita na prvom ispitnom roku kandidatima nije bio poznat značaj postignutog broja bodova, a s obzirom da je odredba članka 56. stavka 1. Zakona o Državnom sudbenom vijeću (važeća zakonska odredba), koja glasi:” Kada Vijeće za suca imenuje kandidate koji su završili Državnu školu za pravosudne dužnosnike izbor mora biti utemeljen na završnoj ocjeni koju su kandidati ostvarili u Državnoj školi i ostvarenim bodovima na razgovoru s kandidatima.”, na snazi od svibnja 2011. S obzirom na izostanak prijedloga razrađenih objektivnih i kvantitativno izraženih kriterija (primjerice rezultati u dosadašnjem radu), uspjeh u Državnoj školi za pravosudne dužnosnike ostaje, uz razgovor pred Vijećem, jedini mjerodavni kriterij vrednovanja pri imenovanju na pravosudne dužnosti u tijelima prvog stupnja. Posebno se u navedenom smislu ističe da sudačka vijeća nisu nadležna za praćenje i ocjenjivanje rada sudskih savjetnika. Predmet i postupak polaganja završnog ispita u Državnoj školi za pravosudne dužnosnike nisu propisani ovim Zakonom, već Zakonom o Pravosudnoj akademiji pa se primjedba u tom dijelu neće posebno razmatrati.
--	--	--

	imenovanja navedeni kriterij uopće nije bitan, već se bez obzira koji je dio položen, može javiti na sve natječaje? Nakon što ste nam uzeli mogućnost imenovanja s 31. prosincem 2012. (jer mnogi od nas su već tada imali uvjete), ponovno ste nas zakinuli. Ovim rješenjima sudski savjetnici su potpuno nemotivirani za raditi jer naš rad apsolutno nema nikakav utjecaj na imenovanje, stoga svim sudskim savjetnicima treba odmah dati preporuku da ne rješavaju spise, zanemare statistiku i samo uče četiri godine za završni ispit (najbolje odmah nakon položenog pravosudno jer im je znanje svježije). Mislim da su ove izmjene dovele do apsurdnog čitavog sustava i još jednom pokazale koliko je nerazumijevanje za sudske savjetnike i posao koji oni obavljaju, koji se zapravo u mnogome ne razlikuje od posla suca te zašto i savjetnici ne bi odbili ocjenu sukladno sudačkoj ocjeni obnašanja dužnosti i temeljem toga imenovanje, a za one koji su izvan sustava, neka jedini kriterij bude završni ispit. S obzirom na navedeno, predlažem jedno od mogućih rješenja: a) stavak 1, izmjeni na slijedeći način: „(1) Kada Vijeće za suca općinskog, trgovačkog ili upravnog suda imenuje kandidate koji su završili Državnu školu za pravosudne dužnosnike, a kandidati nisu sudski ili državnoodvjetnički savjetnici, izbor mora biti utemeljen na završnoj ocjeni koju su kandidati ostvarili u Državnoj školi i ostvarenim bodovima na razgovoru s kandidatima.“ b) doda novi stavak: „Kada u postupku imenovanja sudaca općinskih, trgovačkih ili upravnih sudova sudjeluje osoba koja radi kao sudski ili državnoodvjetnički savjetnik, Vijeće će od nadležnog sudačkog vijeća odnosno državnog odvjetnika zatražiti ocjenu obavljanja savjetničke službe.“	Nadalje, posebno se ističe da je funkcija sudskih savjetnika kao državnih službenika čiji se rad prati i ocjenjuje u našem sustavu propisana kao sudjelovanje u suđenju samostalnim provođenjem pojedinih vrsta radnji u točno propisanim sudskim postupcima te izradom nacrtu sudskih odluka u tim postupcima, pa je s obzirom na navedeno neosnovano govoriti o demotiviranosti sudskih savjetnika i provođenju vremena na radu isključivo za potrebe polaganja završnog ispita. Također se ukazuje na odluku Ustavnog suda Republike Hrvatske broj U-I-2938/2011, U-I-1747/2012, U-I-3883/2013, U-I-5087/2013, U-I-3128/2014, U-I-5224/2014 i U-I-437/2015, u kojoj je Ustavni sud zauzeo shvaćanje, posebno se osvrćući na izmjene uvjeta za imenovanje sudaca od 1. siječnja 2013., da je navedena izmjena neodvojivi dio sustavnog reformskog zahvata u području pravosuđa, pri čemu se promjena položaja kandidata koji su i prema ranije važećim propisima ispunjavali uvjete za imenovanje obvezom pohađanja odnosno polaganja ispita u Državnoj školi za pravosudne dužnosnike ne može ocijeniti nerazmjerno teretnom, a s obzirom na njihov osobni izbor da postanu suci i neupitno pravo zakonodavca da uspostavlja zakonske kriterije imenovanja.
--	--	--

		c) izmjeni stavak 3. „(3) Kada u postupku imenovanja sudaca općinskih, trgovačkih ili upravnih sudova sudjeluje osoba koja već obnaša pravosudnu dužnost odnosno sudski ili državnoodvjetnički savjetnik, ocjena obnašanja dužnosti odnosno ocjena obavljanja savjetničke službe množi se s koeficijentom dva.“ S poštovanjem!		
Animira Šimundić	KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU, Članak 24.	Poštovani, U potpunosti podržavamo naprijed navedene komentare kolega te iskazujemo neslaganje sa čl. 24. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o DSV-u, kojim se mijenja čl. 56. st. 1-7., a sve s obzirom na učinak i moguće štetne posljedice koje bi mogle nastati u odnosu na status potpisnica ostvaren od 2012. do 2014., sukladno tada važećem Zakonu o pravosudnoj akademiji (NN 153/09 i 127/10). Za napomenuti je kako smo ranije na e-savjetovanju komentirali i iskazali neslaganje s identičnim čl. 56. Zakona o državnoodvjetničkom vijeću, nakon čega smo obaviještene da je naš komentar prihvaćen u cijelosti, što se ipak nije u međuvremenu korigiralo. Stoga je nepotrebno ponovno citiranje već istaknutih primjedbi, obzirom je naš komentar još uvijek dostupan, jer je objavljen na ovoj stranici u prosincu 2017. godine. S obzirom je riječ o identičnim odredbama, niže se referiramo na kontroverze koje bi navedena odredba mogla izazvati u odnosu na nas, kao i tabelarni prikaz razlikovanja novog i starog sustava, kao i naše prijedloge spornog članka. Intencija zakonodavca od 2010. do 2015. bila je usmjerena na to da se ostvarenim statusom, bez ikakvog daljnjeg uvjeta, kandidatu u kojeg je Republika Hrvatska uložila sredstva, koji je odgovorno	Ne prihvaća se	Kako bi se postupak u što većoj mjeri objektivizirao i kako bi se u konačnici za suce imenovali kandidati koji na temelju propisanih kriterija imaju najbolje rezultate propisan je broj bodova koji se može ostvariti u razgovoru s Vijećem i obveza Vijeća da imenuje suce između 10 kandidata koji su ostvarili najveći broj bodova, s time da razlika između izabranog kandidata i kandidata s najvećim brojem bodova ne smije biti veća od 10 bodova. Nejasna je primjedba da pri upisu u Državnu školu za pravosudne dužnosnike kandidatima nije bio poznat značaj postignutog broja bodova na završnoj ocjeni, a s obzirom da je odredba članka 56. stavka 1. Zakona o Državnom sudbenom vijeću (važeća zakonska odredba), koja glasi: "Kada Vijeće za suca imenuje kandidate koji su završili Državnu školu za pravosudne dužnosnike izbor mora biti utemeljen na završnoj ocjeni koju su kandidati ostvarili u Državnoj školi i ostvarenim bodovima na razgovoru s kandidatima.", na snazi od svibnja 2011. Iz navedene odredbe jasno proizlazi da se uspješno završena

	i s uspjehom završio Državnu školu ekvivalentno tome osigura garancija za izravan i automatski prijem na slobodno dužnosničko mjesto u državnom odvjetništvu/sudu, na koji način su potpisnice ostvarile sve strogo propisane, dakle, maksimalne uvjete da ostvare legitiman cilj u vidu dužnosničkog statusa, primarno kao državnoodvjetnički kadar. Da je tako citiramo dio obrazloženja prijedloga Zakona o pravosudnoj akademiji od 11. prosinca 2009. iz kojeg je vidljiva intencija zakonodavca kojom se nama nakon školovanja garantira put do dužnosničkog statusa: "... Ovakvo razrađeni kriteriji za prijem u Državnu školu, kao i ocjene postignute na završnom ispitu, osiguravaju maksimalnu objektivnost o kvaliteti kandidata za pravosudnu dužnost i ujedno kandidatu pružaju motivaciju i garanciju da će nakon uspješno završene Državne škole biti imenovan za suca ili zamjenika državnog odvjetnika. Pohađanje Škole ne predstavlja produžetak priprema za imenovanje na pravosudnu dužnost jer i prema sadašnjem Zakonu o sudovima kandidati za suca općinskog suda odnosno prema Zakonu o državnom odvjetništvu kandidati za općinskog državnog odvjetnika također moraju provesti na sudu ili državnom odvjetništvu najmanje dvije godine da bi mogli biti imenovani na sudačku dužnost ili na dužnost zamjenika općinskog državnog odvjetnika....." Također intencija zakonodavca prilikom kasnijih izmjena predmetnog zakona bila je da se osobe koje završe po novom sustavu polaganja završnog ispita, a bez pohađanja Državne škole za pravosudne dužnosnike, izjednače s nama koje smo već završile Državnu školu, a ne suprotno da se mi izjednačavamo s njima. Naime, iz ovakvo postavljenog koeficijenta uzimajući	Državna škola za pravosudne dužnosnike nikad nije smatrala jedinim uvjetom i jamstvom imenovanja na pravosudnu dužnost. S obzirom na izostanak prijedloga razrađenih objektivnih i kvantitativno izraženih kriterija (primjerice rezultati u dosadašnjem radu), uspjeh u Državnoj školi za pravosudne dužnosnike ostaje, uz razgovor pred Vijećem, jedini mjerodavni kriterij vrednovanja pri imenovanju na pravosudne dužnosti u tijelima prvog stupnja. Također se ukazuje na odluku Ustavnog suda Republike Hrvatske broj U-I-2938/2011, U-I-1747/2012, U-I-3883/2013. U-I-5087/2013. U-I-3128/2014, U-I-5224/2014 i U-I-437/2015, u kojoj je Ustavni sud zauzeo shvaćanje da su izmjene uvjeta za imenovanje na pravosudnu dužnost neodvojivi dio sustavnog reformskog zahvata u području pravosuđa, pri čemu se promjena položaja kandidata i propisivanje dodatnih obveza ne mogu ocijeniti nerazmjerno teretnima, a s obzirom na osobni izbor kandidata da postanu suci i neupitno pravo zakonodavca da uspostavlja zakonske kriterije imenovanja. Konačno, propisivanje posebnog koeficijenta i postupka za usklađivanje vrijednosti završnih ocjena kandidata ostvarenih prema završnim mjerilima uvedena je izmjenama Zakona o Državnom sudbenom vijeću iz 2015.
--	--	--

		matematičku operaciju dijeljenja vidljiv je velik nesrazmjer bodova ovdje potpisnica i svih kolega koji su bez ikakve selekcije pristupili završnom ispitu. Prvenstveno nemoguće je ova dva sadržajno i bodovno različita ispita svesti na jednostavan koeficijent. Promjena propisa ne smije utjecati na naš status koji je dovršen i utemeljen po ranijim propisima. Koeficijentom iz predmetnog članka se itekako utječe na naš ostvareni status jer se dva kvantitativno i kvalitativno različita ispita izjednačavaju isključivo po mjernim jedinicama, bez uvažavanja njihovih različitosti, čime smo dovedene u nepovoljan i degradirajući položaj. Polazeći od ostvarenih bodova na završnom ispitu potpisnica prema "starom sustavu" (84,25, 81,5 i 80,75) na kojem se moglo ostvariti maksimalno 100 bodova, stekle smo zakonsko pravo u postupku natječaja konkurirati kandidatu s ostvarenih 100 bodova, a sve iz razloga što smo na razgovoru pred DOV-om i DSV-om mogle ostvariti maksimalno 20 bodova. Respektirajući ostvarene bodove rangirane smo u gornjem bodovnom razredu iznad 80 bodova, što znači da smo unutar raspona između maksimalnog broja bodova na ispitu (100) i maksimalnog broja bodova na razgovoru pred Državnoodvjetničkim vijećem ($100 - 20 = 80$), čime smo stekle pravo u slučaju izmjena zakona na isti način biti rangirane i konkurirati maksimalno propisanom broju bodova. Međutim, odredbama ovog zakona svrstane smo u ispodprosječnu bodovnu razinu ($84,25 \times 3 = 252,75$, $81,5 \times 3 = 244,5$ i $80,75 \times 3 = 242,25$). Po novom sustavu maksimalan broj bodova na ispitu je 300, što znači da smo nas tri daleko ispod maksimalnog broja bodova (od 48 do 57,5 bodova ispod maksimuma). S		
--	--	---	--	--

		obzirom da se na razgovoru pred DSV-om može ostvariti 15 bodova, to znači da ni u kojem slučaju više ne možemo konkurirati kandidatu sa maksimalnim brojem bodova, a isto tako ni velikom broju drugih kandidata ispod toga. Upravo je navedeno pokazatelj da smo u aktualnom sustavu svrstane u najniži bodovni razred, i ovakvim preračunavanjem smo kadar na dnu ljestvice, s bodovima malo iznad propisanog minimuma za prolazak novog ispita, što je apsurd, jer smo upravo nas tri primljene u Državnu školu za pravosudne dužnosnike 2012, dok neki od naših kolega nisu uspjeli isto, da bi izmjenom propisa par godina poslije pristupili završnom ispitu i bodovno nas prestigili. Upravo je predloženi koeficijent iz članka 56. razlog nezadovoljstva potpisnica, jer prilikom matematičkog sravnjivanja naših bodova sa završnog ispita (množenjem naših bodova sa koeficijentom 3) nisu pribrojeni svi odlučni faktori na našoj strani koji premašuju ovakav izračun. Takvo preračunavanje je nepravedno i predloženi koeficijent nije ekvivalent ostvarenja jednakosti nejednakih, već je u odnosu na nas degradirajući. Na ovaj način je cjelokupan prethodni sustav obezvrjeđen, a koji po svim kriterijima – razini, programu, obujmu obrazovanja i sadržaju završnog ispita premašuje novi sustav, a mi smo izmjenama zakona svrstane u ispodprosječnu bodovnu razinu i dovedene u neravnopravno natjecanje s kandidatima iz novog sustava, premda je po svim kriterijima ispit koje smo polagale dvostruko vredniji od novog ispita, i naša završna ocjena sadržava duplo više elemenata. Ovakav model izjednačavanja je i u suprotnosti s intencijom zakonodavca (od 2010.-2015.) kojom se nama nakon školovanja garantirao put do dužnosničkog statusa, pa smo tako 2012. upisom u Državnu školu raspoređene na rad u državna odvjetništva sukladno procijenjenoj potrebi budućeg kadra, a sada smo uslijed izmjene propisa svrstane po bodovnom		
--	--	--	--	--

		preračunavanju među nedovoljno kvalitetan kadar na dnu ljestvice, s bodovima malo iznad propisanog minimuma za prolazak novog ispita. Iz svega je jasno da su na ovaj način ugrožena naša stečena prava, jer ne možemo konkurirati u postupku natječaja za zamjenika niti suca iz čega se jasno vidi nedosljednost novog pravnog poretka i nepravичnost za našu budućnost. Uz sve prethodno navedeno ističemo da je ovakav prijedlog članka u suprotnosti sa čl. 124. st. 2. Ustava Republike Hrvatske prema kojoj Državno sudbeno vijeće SAMOSTALNO odlučuje o imenovanju, napredovanju, premještanju, razrješenju i stegovnoj odgovornosti sudaca i predsjednika sudova, osim predsjednika Vrhovnog suda Republike Hrvatske. Nadalje, predlažemo da se čl. 56. st. 2. izmijeni na slijedeći način: Članak 56. (2) Kada u postupku imenovanja za sudačko mjesto sudjeluju kandidati koji su završili Državnu školu za pravosudne dužnosnike, a završnu ocjenu u Državnoj školi za pravosudne dužnosnike su ostvarili temeljem različitih mjerila, vrijednost završne ocjene tih kandidata usklađuje se na način da se od najviše moguće završne ocjene prema propisima koji su važili u vrijeme prijave na oglas o slobodnom mjestu sudačkom mjestu ODUZME najviša moguća završna ocjena koju je prema tada važećim propisima kandidat mogao ostvariti u vrijeme svoga ocjenjivanja i navedena razlika PRIBROJI njegovoj završnoj ocjeni.... Slijedom svega navedenog vas pozivamo da inkorporirate naš prihvaćen komentar u predloženi		
--	--	---	--	--

		zakon kako bi se zaštitila naša ustavom zagarantirana prava. S poštovanjem, Snježana Juroš, Animira Šimundić i Tea Ukić, Tabelarni prikaz usporedbe starog i aktualnog sustava ulaska u državnoodvjetničku profesiju u Republici Hrvatskoj STARI SUSTAV(2010-2015) NOVI SUSTAV(od 2015) Kriteriji za upis u Državnu školu: / Bodovi s pravosudnog ispita (najmanje 70, a uspjeli su se u II generaciji upisati oni preko 83 boda), psiho test, razgovor pred DOV-om Tijek školovanja: Dvogodišnje pohađanje državne škole i / to teorijskog dijela i stručnih radionica te izrada propisanog broja obveznih obrazloženih odluka tijekom praktičnog dijela u državnom odvjetništvu, s tim da se kandidat nakon upisa zapošljava na neodređeno vrijeme i raspoređuje sukladno procjeni potrebe za kadrom u državno odvjetništvo kao viši savjetnik Način financiranja: Na teret državnog proračuna RH O vlastitom trošku (1.600,00 kuna)		
--	--	--	--	--

		(najmanje 60.000,00 kuna po kandidatu) Uvjet za pristupanje završnom ispitu: Završeno dvogodišnje stručno usavršavanje 4 godine radnog iskustva nakon uz izradu 4 odluke mjesečno, koje se (ukupno 86) pravosudnog ispita (bez obzira na ostvarene prosljeđuju DOV-u prije polaganja ispita pismenog bodove na istom) i usmenog, s ocjenom mentora Završni ispit: Pismeni i usmeni po sadržaju i bodovno Pismeni i usmeni različit ispitu po novom sustavu Bodovanje završne ocjene: do 100 bodova u što se pribrajaju bodovi do 300 bodova - bodovi sa pismenog ostvareni na prijemnom ispitu za školu (do 25%), i usmenog ispita, što predstavlja bodovi iz ocjene mentora (do 25%) i veoma jednostavan matematički izračun bodovi sa završnog ispita usmenog i pismenog (do 50%), sukladno čl. 34. st. 4. Zakona o pravosudnoj akademiji (NN 153/09 i 127/10)		
Zorislav Kaleb	KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU, Članak 25.	U članku 56.a iza stavka 2. dodaju se stavci 3. i 4. koji glase: (3) U slučaju istog ili približno istog broja bodova prednost ima kandidat koji je hrvatski branitelj sukladno Zakonu o hrvatskim braniteljima. (4) Prednost pri izboru ima i podzastupljeniji spol u sudu u koji se sudac bira sukladno Zakonu o ravnopravnosti spolova. Dosadašnji stavak 2. postaje stavak 5. Obrazloženje: Potrebno je pri izboru kod istog ili	Ne prihvaća se	Zakon o hrvatskim braniteljima iz domovinskog rata i članovima njihovih obitelji, kao ni Zakon o ravnopravnosti spolova ne priznaju pravo prednosti pri imenovanju na pravosudnu dužnost, niti su navedena prava bila predmet Zakona o Državnom sudbenom vijeću. Vijeću se ostavlja samostalna ocjena davanja prednosti kandidata s ostvarenim jednakim brojem bodova, uz posebno propisanu obvezu

		približno istog broja bodova dati prednost kandidatu koji je hrvatski branitelj sukladno Zakonu o hrvatskim braniteljima. Također je potrebno propisati da pri izboru ima i podzastupljeniji spol u sudu u koji se sudac bira, sukladno Zakonu o ravnopravnosti spolova.		obrazloženja davanja takve prednosti.
Alen Golub	KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU, Članak 30.	Poštovani, smatram da je potrebno preciznije odrediti odnosi li se navedena odredba samo na predsjednike sudova koji su imenovani nakon stupanja na snagu Zakona ili i na one koji su imenovani i prije stupanja na snagu Zakona te predsjednike prekršajnih sudova koji se ukidaju.	Ne prihvaća se	Domet ovog ograničenja propisan je u članku 36. Nacrta.
Mijo Galiot	KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM SUDBENOM VIJEĆU, Članak 33.	Članak 33. ZIDZDSV-a (čl. 87. st. 1. ZDSV-a) Članak 33. ZIDZDSV-a (čl. 89. st. 2. ZDSV-a) Predlaže se dopuniti članak 33. ZIDZDSV-a, odnosno predloženi članak 87. stavak 1. ZDSV-a, tako da se iza riječi „maloljetne“ dodaju riječi „i punoljetne“. Vezano za članak 89. stavak 2. ZDSV-a, kojim se obvezuje DSV da javno objavi sve imovinske kartice, radi se o mjeri koja, bojim se, neće vratiti povjerenje u hrvatsko pravosuđe kako se ističe. OBRAZLOŽENJE: Podaci o imovini sudaca moraju biti javno dostupni. Pritom se zaboravlja da su one i sada dostupne svim zainteresiranim osobama, s obzirom na praksu postojećeg sastava DSV-a da se svima, koji to traže, one dadu na uvid. No, javna objava imovine sudaca sigurno neće vratiti potpuno povjerenje građana u hrvatsko pravosuđe. Dva su glavna razloga za to. Prvo, obveza dostavljanja izvješća sudaca o imovini je u hrvatski pravni sustav uvedena po prvi puta 2005. isključivo za suca koji su imenovani nakon stupanja na snagu Zakona o sudovima iz 2005., a za suce koji su imenovani prije	Ne prihvaća se	Izvješća o imovini sudaca i sada su javno dostupna, ali će se njihovom javnom objavom njihova dostupnost javnosti osigurati u još većoj mjeri, pri čemu neće biti potreban dodatan angažman Vijeća, a sukladno propisima o zaštiti osobnih podataka i tajnosti podataka osigurat će se ograničena dostupnost odnosno nedostupnost podataka koji nisu namijenjeni javnoj objavi. Nepotrebnim se smatra širenje obuhvata obveze na podnošenje izvješća o imovini sudaca i na njihovu punoljetnu djecu, niti su za navedeno u primjedbi izneseni posebni razlozi.

		2005. ta je obveza ustanovljena tek izmjenama iz 2007. Tada je zakonodavac propustio priliku obvezati suce da, osim pukog navođenja imovine, navedu i objasne način i izvore njezina stjecanja. Drugo, prema važećem zakonskom okviru imovina suca obuhvaća njegovu „osobnu“ imovinu, imovinu njegova bračnog/izvanbračnog druga i maloljetnog djeteta koje je ili nije u braku. Ta pravna praznina omogućava sucima da imovinu ili njezin dio „prebace“ na punoljetnu djecu, tako da ona ostane izvan domašaja „očiju javnosti“. Ne mislim da tu apriori ima nekih nečasnih radnji, ali intencija je bila da se javnosti dade na uvid imovina svih sudaca, a ne samo nekih.		
Zorislav Kaleb	Prijelazne i završne odredbe, Članak 37.	Briše se točka i dodaje ", osim članka 26. ovog Zakona." Obrazloženje: Potrebno je da se čl. 26. Zakona primjenjuje odmah po stupanja na snagu Zakona, a kojim bi se odgodilo stupanje na dužnost i prisega do odluke Ustavnog suda i kod imenovanja koja su u tijeku, jer do sada nije postojao djelotvoran pravni lijek, a što traži EKLJP.	Ne prihvaća se	Iz primjedbe je nejasno kada bi navedena odredba trebala stupiti na snagu, a izneseni argumenti ne smatraju se dostatnima kako bi se propisalo stupanje na snagu ove odredbe neposredno nakon objave ovog Zakona u Narodnim novinama.